П'ятниця, 23 січня 2004 року. № 13 (3263)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПОТРІБНА СИЛЬНА І НЕПОДІЛЬНА ДЕРЖАВА

Учора в Україні відзначили День соборності. Зокрема, у Києві керівники Української держави поклали квіти до пам'ятників Тарасу Шевченку і Михайлу Грушевському. У церемонії покладання квітів взяли участь Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Прем'єр-міністр України Віктор Янукович, міський голова Києва Олександр Омельченко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олега ФЕДОНОКА.

Українсько-болгарські відносини: минуле як перспектива майбутнього

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України, академік Національної академії наук України

Український і болгарський народи споріднені не тільки своїм слов'янським походженням, етнічною та мовною близькістю, а й спільністю історичної долі, багатовіковими відносинами в релігійному, культурному, господарському, громадсько-політичному житті. Багато що єднає Україну і Болгарію й сьогодні: і приблизно однаковий економічний та суспільно-політичний розвиток, ускладнений сучасними соціальними проблемами, і важкі потуги трансформаційних процесів, характерних для посттоталітарних держав, і відмінне від Росії ставлення до НАТО та ЄС, і прагнення позбутися енергетичної й сировинної залежності від Москви, і наше чорноморське сусідство. Тому природним є те, що уряди та народи наших країн прагнуть до тісного співробітництва, спільної реалізації завдань повернення до Європи. Хоча сучасний стан українсько-болгарських взаємин ще далекий, на наш погляд, від оптимально можливого для сусідніх дружніх країн рівня, і вони повинні активізуватися й наповнюватися новим змістом з урахуванням багатих історичних традицій і досвіду. А досвід засвідчує безперервність та інтенсивність цих стосунків, до того ж і у період існування державності в обох народів (наприклад, повнокровні міждержавні відносини розвивалися між Київською Руссю і Першим Болгарським царством, Українською Народною Республікою і Болгарією), і в часи їх бездержавності, коли взаємні зв'язки здійснювалися на рівні громадськості.

(Продовження на 4—5-й стор.).

Приїжджає Президент Росії

Сьогодні в Україну з дводенним візитом прибуває Президент Росії Володимир Путін. Після прильоту заплановані його зустріч із Президентом України Леонідом Кучмою у вузькому колі та церемонія вручення державних нагород Російської Федерації громадянам України, які зробили значний внесок у справу розвитку україно-російського співробітництва. Увечері президенти візьмуть участь в урочистостях з нагоди закриття Року Росії в Україні. У програмі завтрашнього дня — відвідування Києво-Печерського історико-культурного заповідника.

У НОМЕР

Хліб випікатимуть із резервного борошна

У Харкові знову заговорили про кризу в хлібному виробництві. Передусім вона торкнеться хлібозаводів, що не закупили зерно або борошно наприкінці минулого року. Про це заявив голова правління обласної асоціації хлібовиробників Василь Масалітін. Водночас харківські чиновники стверджують, що уникнути підвищення цін на хліб вдасться за рахунок створення стабілізаційного фонду.

Зерно розраховували купити в Росії і Казахстані. Але Росія підняла ціни, а Казахстан прийняв жорсткі обмеження на вивіз свого зерна з країни. Вирішувати найгострішу проблему й утримувати ціни на хліб влада, найпевніше, буде за рахунок Держрезерву України. У хлібній промисловості області очікують появи борошна з непорушного запасу держави, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ**.

Прогноз на телезірок

Усі загальноосвітні школи у Радивилівському районі відтепер матимуть своє телебачення. Потрібну апаратуру спонсорувала райдержадміністрація під час новорічних та різдвяних свят.

За словами завідувача районного відділу освіти Івана Кеди, нині по три старшокласники з кожної школи у Радивилові вивчають основи журналістської майстерності, набувають навичок поводження з телеапаратурою. З появою шкільного телебачення з'явилася можливість орієнтації учнів на вибір професії журналіста, **повідомляє наш власний кореспондент з Рівненської області Олександра ЮРКОВА**.

Перевізників покарано

Днями 19 водіїв маршрутних автобусів, які порушили правила перевезення пасажирів, звільнили з роботи. Таке рішення виніс міський комітет з проведення конкурсу на право перевезення пасажирів громадським транспортом. З дванадцяти фірм-перевізників, що обслуговують міські маршрути, в семи зафіксовано серйозні порушення умов договорів. Це — недотримання графіків руху таксобусів, самовільна зміна схем руху маршрутів, відмова в перевезенні пільговиків... У чотирьох підприємств, що «проштрафилися», відібрано маршрути і передано їх іншим перевізникам, **повідомляє наш власний кореспондент із Миколаєва Олена ІВАШКО**.

Коротко про важливе

Учора

■ В Українському домі (Хрещатик, 2) відбулося засідання 4-го Конгресу ділових, наукових і творчих кіл України.

Сьогодні

■ О 10.00 розпочнеться зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Надзвичайним і Повноважним Послом США Дж. Хербстом.

■ У Вашингтоні закінчуються українсько-американські консультації з питань енергетичної галузі.

Завтра

■ Завершиться робочий візит в Україну Президента Російської Федерації Володимира Путіна.

ФАСАДИ І ЗАДВІРКИ

І будинок розколовся по діагоналі

Один не бідний пан, очевидно, на зарплату, спромігся придбати скромне помешкання — горішній поверх у центрі міста, котрий намірився докорінно реконструювати під свої зрослі потреби. Що й казати: вартість інвестиційного договору — 52 тисячі гривень. З них лише 25 тисяч гривень виділено на будівельні роботи: а це реконструкція квартири і горища під житло, прибудова величезного балкона, спорудження пристойної комірки за рахунок сходової площадки загального користування. І все за мізерні 25 тисяч, тоді як ця сума становить вартість лише завезеної цегли.

(Закінчення на 7-й стор.).

Фото Євгена КОЛЕСНИКА.

На кордоні з Польщею митники затримали старовинні монети та п'ять книг початку XX сторіччя

ПОЛІТИКА

За заслуги в розбудові держави

Ці слова лунали в конференц-залі Верховної Ради України під час вручення почесних грамот і грамот ВР представникам різних професій за їхній внесок в економіку, культуру, охорону здоров'я, освіту, розвиток демократії.

Кажучи про загострення ситуації у парламенті, Голова Верховної Ради, зокрема, зазначив, що вона зумовлена боротьбою за владу. Щоб домовитися, вважає Володимир Литвин, треба, щоб ці люди підписали угоду: вони не прагнуть високих державних посад.

Голова Верховної Ради нагадав, що про засади політичної реформи, крім способу обрання Президента, опозиція заявила ще у 2000 році, від чого тепер відмовляється.

Та якби не було цієї причини, роботу парламенту все одно блокували б, переконаний Володимир Литвин, бо це безкарна дитина. Голова Верховної Ради запевнив, що парламент не може і не обслуговуватиме інтереси партій, груп і кланів, «бо в політиці є певна межа». Саме це спонукало його звернутися з листом до кожного народного депутата.

Анатолій КАРАСЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Після вручення нагород.

Потрібна сильна і неподільна держава

(Початок на 1-й стор.).

А в Севастополі, **як передає УНІАН**, уперше відбулася урочиста церемонія покладання квітів до підніжжя пам'ятника Тарасу Шевченку, встановленого 24 серпня минулого року на площі перед Гагарінською райдержадміністрацією. Заходи, приурочені до Дня соборності України, пройшли по всій Україні — конференції, виставки, вікторини тощо.

З нагоди Дня соборності та 85-річчя Акта Злуки Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки Президент України Леонід Кучма звернувся до співвітчизників. **Як повідомила Укрінформу прес-секретар глави держави Олена Громницька**, Л. Кучма, зокрема, сказав: «Сьогодні ми святкуємо найзнаменнішу дату в тисячолітній історії боротьби за єдність українських земель. День 22 січня 1919 року втілює віковічні прагнення українців жити однією сім'єю, на своїй землі, у своїй суверенній державі, коли розділений кордонами народ возз'єднався у соборній Українській державі».

«Ми зобов'язані покласти край безвідповідальним спробам поширювати розкольницькі настрої у суспільстві на догоду егоїстичним політичним інтересам, припинити роздмухування до загальнонаціонального рівня міжпартійних, міжфракційних чвар та міжособистісної неприязні політиків, — йдеться у зверненні Президента. — Нова епоха посилає нові виклики. І щоб гідно відповісти на них, нам і нині, у XXI столітті, потрібна сильна і неподільна Українська держава. Ми маємо подолати історичні та психологічні бар'єри між регіонами, гармонізувати відносини влади і народу — зробити все те, чого бракувало Україні 85 років тому». Леонід Кучма, вітаючи співвітчизників, побажав миру, щастя та процвітання.

Проблема наших нелегалів в Італії залишається на порядку денному

Відносини між Україною та Італією перебувають у стадії стабільного розвитку, до чого значних зусиль доклала і пані посол Італії в Україні. Це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин на зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Італійської Республіки в Україні Йоландою Брунетті Гетц, термін перебування якої в нашій країні завершується.

Як повідомив прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, на думку Володимира Литвина, важливим чинником позитивних процесів у відносинах України та Італії є добрі і результативні відносини між парламентами двох країн. Під час розмови було обговорено необхідність термінового розв'язання проблем українських громадян, які тимчасово працюють в Італії.

Ще однією з тем, які обговорювали на зустрічі, була суспільно-політична ситуація, яка складається в Україні у рік президентських виборів, політично-правові аспекти реалізації конституційної реформи, євроінтеграційні кроки України.

«Я полюбила вашу країну і з сумом покидаю її», — зазначила наприкінці зустрічі пані посол.

Яна СТАДІЛЬНА.

У КОМІТЕТАХ ВР

Два мільйони тонн бруду на голови громадян

Слухання «Альтернативні види палива — екологія, енергозабезпеченість» провів парламентський Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Зазначалося, зокрема, що в Україні автомобільний транспорт є одним з найбільших забруднювачів атмосферного повітря. За орієнтовними оцінками, лише минулого року ним було викинуто понад 2 млн. тонн забруднюючих речовин, що становить 33 відсотки їх загального обсягу. В багатьох містах викиди автотранспорту становлять 60—92 відсотки від усієї їх кількості.

Основним шляхом розв'язання цих проблем у нашій країні вважається переведення автотранспорту на природний газ, біопаливо і водень. На десяти спиртових заводах налагоджено виробництво високооктанової кисневмісної добавки до бензину (ВКД) — український аналог паливного етанолу (біоетанолу).

Випробування показали, що залежно від режиму роботи і типу двигунів викиди зменшуються: ароматичних вуглеводів — на 10—25, оксидів азоту — на 13—50 відсотків.

Йшлося і про застосування газу. За різними даними, нині в Україні вже діють 87—95 АГНКС — автомобільних газонаповнювальних компресорних станцій, загальною потужністю близько 700 млн. кубічних метрів, які мають можливість заправляти 70 тисяч автомобілів. Та заправляється лише 10—15 тисяч автомобілів обсягом 120 кубічних метрів газу. Чому так мало?

Учасники слухань пояснювали: багато автовласників ще побоюються газу, як більш небезпечного пального. Заправлення на газостанціях потребує багато часу через низький тиск газу в мережі.

Зверталася увага на пропозицію директора Інституту газу НАН України, академіка Ігоря Карпа. Він вважає, що вже сьогодні 300 тисяч одиниць автотранспорту можна перевести не на пропан-бутан (продукт переробки нафти), а на стиснутий газ метан.

Голова Комітету ВР України з екологічної політики Геннадій Руденко переконував: за такого підходу виграє і держава, і суспільство, оскільки країна позбудеться залежності від дорогого палива, а власник газобалонного автомобіля удвічі скоротить свої витрати на пальне.

Загальними причинами стримування використання екологічно сприятливих нетрадиційних видів палива на слуханнях називалися недосконалість чинного законодавства, відсутність скоординованих дій, належних організаційно-правових та фінансово-економічних передумов.

Геннадій Руденко вважає за доцільне провести цього року парламентські слухання і день уряду з питань впровадження альтернативних видів палива.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Ініціативна й одержима

Три фракції парламентської більшості — ППУ і «Трудова Україна», «Регіони України» та Аграрної партії звернулися до Кабінету Міністрів України з пропозицією призначити на посаду голови Державного комітету України з питань регуляторної політики і підприємництва Олександру Кужель.

Як повідомили «ГУ» в прес-службі фракції ППУ і «Трудова Україна», у зв'язку з заявою Інни Богословської про її відставку та повідомленням прес-служби Кабінету Міністрів України з цього питання лідер депутатської фракції ППУ і «Трудова Україна» Ігор Шаров заявив, що очолювана ним фракція рекомендуватиме Прем'єр-міністрові України Віктору Януковичу звернутися з клопотанням до Президента України Леоніда Кучми стосовно призначення на посаду голови Держкомітету з питань регуляторної політики та підприємництва Олександри Кужель. Підставою для рекомендації саме цієї кандидатури, на думку І. Шарова, є те, що О. Кужель донедавна вже обіймала цю посаду, має певні напрацювання у сфері розвитку малого та середнього бізнесу. В її активі, наголошують «трудовики», — низка законодавчих ініціатив із цих питань. Заслуговують на увагу також організаторські здібності О. Кужель, її ініціативність, одержимість справою. Цю кадрову пропозицію фракції ППУ та «ТУ» також підтримують партнери з парламентської більшості — фракції «Регіони України» та АПУ.

ФОТОФАКТ

У Києві проводиться IV конгрес ділових, наукових і творчих кіл України. У його рамках проходить виставка-ярмарок «Вироблено в Україні».

На знімку: під час виставки.

Фото Анатолія МИХАЙЛОВОЇ (Укрінформ).

САМОВРЯДУВАННЯ

Повноваження припинено достроково

Позачергова сесія Молочанської міськради вирішила достроково припинити повноваження міського голови Євгена Баштового, якого депутати звинувачують у грубому порушенні чинного законодавства. Заслухавши звіт тимчасової депутатської комісії з перевірки діяльності міськвиконкому та міського голови, переважна більшість народних обранців проголосували за недовіру Євгену Баштовому. Самого міського голови на сесії не було. Він — на лікарняному. Обов'язки молочанського голови нині виконує його заступник Володимир Пуговкін.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Порядок наводять старійшини

У Шепетівській міській раді почала діяти рада старійшин, яка складається із 12 ветеранів. Незважаючи на різні політичні уподобання, вони єдині в головному — допомогти міському голові і місту розв'язати найболючіші проблеми. Нині намагаються розібратися, чому не працюють потужні підприємства райцентру. На черзі — тепло- та водопостачальники, роботою яких незадоволені ні ветерани, ні більшість споживачів. До того ж шепетівські ветерани готові виступити третейськими суддями у будь-яких конфліктних ситуаціях між владою та городянами.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ДІЛОВІ ЗУСТРІЧІ

Російське ядерне паливо — нашим АЕС

У Києві відбулася зустріч керівництва Мінатому, ВАТ «Твел» Російської Федерації та НАЕК «Енергоатом» України. Відомо: вітчизняна галузь достроково виконала планове завдання минулого року значною мірою завдяки безперебійному постачанню ядерного палива російськими партнерами.

Мало того, торік третій енергоблок Запорізької АЕС працював на модернізованому, продуктивнішому й економічнішому паливі ТВС-А. Нинішнього року на такому паливі працюватимуть ще три блоки ЗАЕС, ним забезпечать і другий енергоблок Хмельницької атомної станції, будівництво якого завершується.

На зустрічі йшлося також про погашення заборгованості (що утворилася протягом 2000—2002 років) українською стороною за відпрацьоване ядерне паливо, вивезене на Красноярський гірничо-хімічний комбінат та підприємство «Маяк». Погашення цієї заборгованості й поглиблення співробітництва атомників має бути передбачено протоколом міністрів обох країн на 2004 рік, пропозиції стосовно якого обговорено під час зустрічі. Заступник міністра Мінатому РФ Антон Баденков відзначив системний підхід в Україні до розвитку вітчизняної атомної енергетики.

Галій ЯКОВЕНКО.

Київ.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Суддям також потрібні умови для роботи

Голова Верховного Суду України Василь Маляренко на зустрічі з главою держави поінформував Леоніда Кучму про ситуацію в судовій системі. Зокрема, він зазначив, що особливо складно працювати в Донецькому апеляційному суді: «Люди трудяться у тяжких умовах. У кімнатах розміром 10—12 квадратних метрів перебувають по 4—5 чоловік, залу засідань немає».

Президент України підкреслив, що проблему потрібно розв'язувати керівництву області: «Якщо терміново не буде вирішене питання, то апеляційний суд ми переведемо в Луганськ. Це завдання давно було дано місцевій владі, і я не розумію, чому й досі воно не вирішене».

Окрім того, Василь Маляренко розповів Леоніду Кучмі про ситуацію, в якій опинився Верховний Суд і громадяни України у зв'язку з тим, що касаційні функції виконує лише Верховний Суд. А тому співрозмовники обговорили конкретні кроки виходу із ситуації.

За підсумками зустрічі Президент України дав низку конкретних доручень відповідним державним структурам. «Необхідно створити такі умови, щоб питати із суддів за роботу», — наголосив Леонід Кучма. Про зустріч **повідомило агентство «Інтерфакс-Україна» з посиланням на прес-службу глави держави.**

Можливо, прямі і всенародні

Президент України Леонід Кучма і лідер блоку «Наша Україна» обговорили питання конституційної реформи. Як повідомила прес-служба Президента, зустріч відбулася за ініціативою Віктора Ющенка.

Деталі цієї зустрічі не розголошуються. Однак прес-служба «Нашої України» передала з посиланням на В. Ющенка, що бесіда тривала понад годину і пройшла у «конструктивному руслі». «Наступні вибори Президента України відбудуться в жовтні 2004 року. Вони будуть прямими і всенародними — про це сказав Президент під час нашої бесіди», — відзначив Віктор Ющенко. Тепер, за його словами, необхідно формалізувати цю норму і закріпити її законодавчо. Відповідаючи на запитання, чи говорили співрозмовники про третій президентський термін Леоніда Кучми і чи збирається чинний глава держави балотуватися на наступних виборах, Віктор Ющенко сказав: «Мені здається, що Леонід Кучма не балотуватиметься на третій термін», — **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Цінники, шикуйся!

ПЕРСПЕКТИВА

При Кабміні буде утворено новий підрозділ, який формуватиме цінову політику в державі. Про це на засіданні уряду повідомив Прем'єр-міністр Віктор Янукович. Необхідність створення такої структури він пояснив тим, що як торік, так і з початком нинішнього року «постійно лунає інформація про підвищення цін» на товари і послуги. За словами В. Януковича, про роботу цього підрозділу буде поінформовано громадськість для того, щоб громадяни України знали, як уряд будує політику ціноутворення.

Зокрема, виконавча влада намагається взяти під контроль вартість паляниці на прилавках. Саме зерно і продукти його переробки стануть об'єктом спостереження створеної Кабінетом Міністрів Держінспекції з контролю за якістю сільгосппродукції і моніторингом її ринку. В уряді вважають, що цей крок дасть змогу сформувати ефективну систему держконтролю над заготівлею, збереженням, реалізацією та переміщенням зерна і продуктів його переробки. Новий орган підлеглий Мінагрополітики.

Іван ЛАЗНЮК.

ФОТОФАКТ

Першу промислову партію (15 тисяч відрізаних кругів різного діаметра) підготували до відправлення в нещодавно створеному ВАТ «Запоріжабразив». Раніше на внутрішній ринок України такої продукції щорічно завозили майже на півтора мільйона доларів. Маючи власну сировину, «Запоріжабразив» зможе витиснути закордонних конкурентів. На знімку: випробування відрізаних кругів проводить інженер Ілля Раков.

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

Від реформи гаманець не потовстішав

СИТУАЦІЯ

Розмір середньої пенсії в Хмельницькій області нині становить 147 гривень. Чимало людей похилого віку щодня вишиковуються в коридорах відділення Пенсійного фонду. Щоб зменшити ажіотаж, обласне управління організувало для хмельничан виїзні прийоми в мікрорайонах, планується робота громадської приймальні. Подати додаткові документи та зробити перерахунки можна буде протягом усього року.

Однак це не заспокоює пенсіонерів. Очікуваного підвищення більшість із них так і не дочекалася. Хоча в цілому пенсійні витрати в області зросли на п'ять мільйонів гривень, розмір виплат збільшився лише у 96 тисяч осіб, а це — тільки 22 відсотки всіх пенсіонерів. У тих, хто не підпав під дію нового закону, пенсія зросла лише на 4,2 відсотка. У середньому вона піднялася на 14 гривень.

Ірина КОЗАК.

Люди гинуть за метал

У селі Кумари, що у Врадіївському районі на Миколаївщині, знайдено тіла двох осіб. Місцеві жителі, вирішивши заробити на здаванні металобрухту, розбирали залізобетонні перекриття на покинутій фермі. Вони загинули внаслідок обвалу однієї із плит.

Олена ІВАШКО.

ЗАКОНоДАВець

Реєстрація — не прописка! Це принципово

НОВА НОРМА: Верховна Рада України ухвалила Закон «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що на законодавчому рівні визначено порядок реалізації закріплених у низці міжнародних актів і гарантованих нам Конституцією України прав на свободу пересування та вільного вибору місця проживання. А крім того, встановлено і випадки обмеження цього права.

Закон визначає два нові принципово важливі правові положення. Перше зводиться до того, що **громадянам України, а також іноземцям та особам без громадянства, які на законних підставах перебувають в Україні, гарантуються свобода пересування та вільний вибір місця проживання на її території.**

При цьому під **свободою пересування** слід розуміти право зазначених осіб вільно та безперешкодно за своїм бажанням переміщатися територією України в будь-якому напрямку, в будь-який спосіб, у будь-який час (обмеження визначено законом). Вільний вибір місця проживання чи перебування передбачає право таких осіб на вибір адміністративно-територіальної одиниці, де вони бажають проживати чи перебувати, за винятком обмежень, що також встановлені законом.

Друге положення полягає в тому, що **реєстрацію місця проживання чи місця перебування особи або її відсутність не можна сприймати за умову реалізації згаданих прав і свобод, як так само не можна вважати і підставою для їх обмеження.** Образно кажучи, це своєрідний останній цвях у домовину обмежень, спричинених пропискою. Пригадаймо, що без неї не можна було влаштуватися на роботу, поселитися в готель, одержати житло тощо.

Замість прописки закон передбачає **реєстрацію місця проживання** особи та **реєстрацію місця перебування** особи (це різні речі!). Реєстрація полягає у внесенні відомостей до паспорта про місце проживання або місце перебування із зазначенням адреси та внесення цих даних до відповідного державного реєстру.

Відповідно до ст. 6 цього закону, громадянин України, а також іноземець чи особа без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, зобов'язані протягом 10 днів після прибуття до нового місця проживання зареєструвати місце проживання. **Місцем проживання закон визнає адміністративно-територіальну одиницю (місто, село, селище), на території якої особа проживає строком понад 6 місяців на рік.**

Для реєстрації особа подає такі документи:

1) письмову заяву (діти віком від 15 до 18 років подають заяву особисто);

2) паспорт (якщо дитина не досягла 16-річного віку, подається свідоцтво про народження);

3) квитанцію про сплату державного мита або документ про звільнення від його сплати;

4) два примірники талона зняття з реєстрації.

Закон забороняє вимагати для реєстрації місця проживання подання особою інших, крім вище перерахованих, документів. І, що принципово, **заява особи про реєстрацію місця проживання є єдиною підставою для реєстрації місця проживання особи.**

У разі зміни місця проживання в межах адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюється повноваження органу реєстрації, слід протягом 7 днів письмово повідомити про це відповідний орган реєстрації (це можна зробити самому або через законного представника). У такий само семиденний термін відбувається і зняття з реєстрації місця проживання на підставі заяви особи, запиту органу реєстрації за новим місцем проживання особи, свідоцтва про смерть. З реєстрації знімуть і за остаточним рішенням суду про позбавлення права власності на житлове приміщення або права користування житловим приміщенням, визнання особи безвісно відсутньою чи померлою.

Реєстрація місця перебування (ст. 8 закону) здійснюється за заявою особи упродовж тижня після прибуття. **Місцем перебування закон визначає адміністративно-територіальну одиницю, на території якої особа проживає строком менше 6 місяців на рік.** Під час реєстрації місця перебування особи інформація про неї повідомляється до органу реєстрації за місцем її проживання.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що за цим законом (ст. 12) свободу пересування може бути обмежено на певних територіях (зокрема, у прикордонній смузі; на територіях військових об'єктів; на приватних земельних ділянках), а також певним категоріям осіб (зокрема, узятим під варту, засудженим до позбавлення або обмеження волі; узятим під адміністративний нагляд; тим, хто згідно із законодавством про інфекційні захворювання та психіатричну допомогу підлягає примусовій госпіталізації та лікуванню; шукачам притулку; особам, призваним на дійсну строкову службу до Збройних Сил).

За подібних підстав цей закон (ст. 13) обмежує вільний вибір місця проживання. До речі, **обмеження вільного вибору місця проживання передбачено для осіб, які не досягли 16-річного віку.**

Згідно з прикінцевими положеннями закону, **місце проживання особи, яке на день набрання чинності цим законом підтверджувалося пропискою або було відповідно зареєстроване, вважається зареєстрованим.** Якщо особа подала заяву про зміну місця проживання до набрання чинності цим законом, реєстрація місця проживання здійснюється за правилами, які діяли на момент прийняття цього закону.

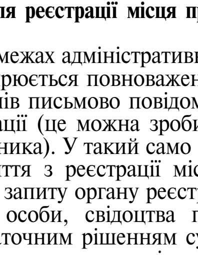
ДЛЯ ДОВІДКИ: закон ухвалено парламентом 11 грудня 2003 р. Він набрав чинності з 15 січня 2004 р.

Микола МЕЛЬНИК, доктор юридичних наук.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

Українсько-болгарські відносини:

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України,
академік Національної академії наук України

(Початок на 1-й стор.).

Історичні традиції

Міжнародні зв'язки України зі своїми сусідами були і є одним з важливих чинників її господарського, громадсько-політичного та культурно-освітнього розвитку. Це наочно підтверджують стосунки між Україною і Болгарією, яких Чорне море не роз'єднало, а об'єднало, оскільки стало природною сполучною артерією між двома державами і народами.

Історія цих взаємовідносин вимірюється багатьма століттями, сягаючи своїм корінням та джерелами у сиву давнину, часи етнічного формування давньоруської і давньоболгарської народностей. Їх тривалий етногенез, як відомо, супроводжувався розселенням та поділом слов'ян на східних, західних і південних, а водночас був пов'язаний з так званим великим переселенням народів у IV—VII ст., коли через територію нинішніх України і Болгарії хвилями йшло переселення різних племен й народів. Ці історичні явища справляли безпосередній вплив на процес формування давньоруської та давньоболгарської народностей, етнічні компоненти яких багато в чому збігалися. Зокрема, племена протоболгар до їхнього приходу на територію сучасної Болгарії у III—VII ст. заселяли приазовські та причорноморські степи, і частина з них зазнала асиміляції місцевими слов'янськими племенами і навпаки. Отже, два етнічні елементи — слов'янський та протоболгарський, хоча й різною мірою, стали складовими частинами і давньоболгарської народності, і давньоруської, що населяла території нинішньої України.

Поряд з цим, схожим у давньоруської і давньоболгарської народностей, що сформувалися в основному до IX—X ст., було й те, що вони так чи інакше асимілювали в собі також елементи багатьох інших племен та народів — спочатку фракійців, скіфів, сарматів, а пізніше печенегів, тюрків, половців, інших кочових племен, що населяли Причорномор'я і Балканський півострів.

Утім, за всього багатства етнічних елементів, які брали участь у формуванні і давньоруської, і давньоболгарської народностей, слов'янський чинник був у них головним і визначальним. Загалом історична спільність в етнічному формуванні і давньоруської, і давньоболгарської народностей відіграла незаперечну і важливу роль у наступній історії їхніх взаємовідносин.

У другій половині першого тисячоліття н. е. на території сучасних України та Болгарії виникають перші державні утворення. Матеріали археологічних розкопок та літописні джерела підтверджують активні торговельні зв'язки між Руссю і Першим Болгарським царством вже у VII—IX століттях. Зокрема, стародавні літописи, описуючи відомий торговельний шлях «Із варяг у греки», свідчать, що він проходив болгарською територією і завершувався у Месемврії (нинішній болгарський Несебр) і що болгари дружелюбно ставилися до давньоруських купців та мандрівників у Варні, Конопі, інших портах і населених пунктах. Так само ставилися болгари до руських дружинників під час їхніх походів на Візантію у IX—X ст., особливо за часів правління київських князів Олега та Ігоря і болгарського царя Сімеона.

Історично складалося так, що і болгари, і давньоруське, а пізніше українське населення часто воювали з одними й тими самими ворогами — візантійцями, печенігами, татарами, турками та ін. При цьому вони не раз виступали спільно або надавали одне одному допомогу та підтримку. Наприклад, київський князь Святослав брав участь у боротьбі Болгарії і Візантії; у 968 р. він зайняв місто Переяславець у гирлі Дунаю, що відігравало значну роль у торговельних зв'язках, але напад печенегів на Київ змусив його повернутися додому. А у 971 р. військо Святослава знову пройшло через усю Болгарію і в союзі з її представниками билося, зокрема під Доростолом, проти візантійського імператора Івана Цимісхія.

IX та X століття були періодом зміцнення могутності Київської Русі і Першого Болгарського царства, до того ж це відбувалося майже паралельно, хоча загалом розквіт та занепад болгарської держави дещо випереджали такі само процеси на Русі. Втім, у розвитку феодальних відносин в обох державах було багато спільного. Схожі умови економічного, суспільно-політичного і культурного розвитку породжували схожість явищ та тенденцій суспільного й культурного життя, що було важливою основою економічних і культурних зв'язків. Не менш значну роль у цих взаєминах відігравала і спільність інтересів у боротьбі проти зовнішніх ворогів. Однак особливо важливу роль у часи існування Київської Русі і Першого Болгарського царства та в їхній подальшій історії відіграли дві найбільш знакові події — постання слов'янської писемності і прийняття християнства.

Щодо створення слов'янської абетки болгарськими просвітителями Кирилом і Мефодієм, то цікаво, що деякі дослідники (наприклад, член-кореспондент НАН України Павло Сохань) відзначають певний вплив на цей процес перебування Кирила в Криму, зокрема Херсонесі, близько 860 року. Тоді ж, за деякими даними, відбулося і прийняття християнства окремими частинами населення Київської Русі. Тобто проникнення християнства до Русі розпочалося задовго до офіційного акта його прийняття у 988 році. В Болгарії християнство утвердилося раніше — 865 року. Цим і обумовлювалося те, що і у самому акті хрещення Русі, і в розповсюдженні християнства до нього брали участь болгарські проповідники. «На час прийняття християнства за Володимира Святославича (988 р.), — писав з цього приводу відомий вчений-славіст М. Державін, — руські слов'яни вже мали у розпорядженні всі необхідні книги для культу на спорідненій для них болгарській мові, а також й інші твори славетної болгарської писемності X ст.».

Справді, поряд із перекладами богослужбових книг та проповідницьких творів (збірник болгарського царя Сімеона «Златоструй», «Богословіє» Івана Дамаскіна, «Шестодневи» в обробленні Івана, екзарха болгарського, «Хроніка» Івана Малали та ін.), зроблених і на Русі, і в Болгарії, на руських землях поширювалися оригінальні твори церковнослов'янською (давньоболгарською) мовою — такі, як «Учительне Євангеліє» Костянтина Пресвітера, різні апокрифи тощо. Отже, разом з першими богослужбовими книгами з Болгарії до Русі прийшла церковнослов'янська мова, ставши основою літературної мови давньої України-Русі.

Утвердження християнства у Київській Русі сприяло поглибленню політичних та культурних зв'язків між нею і Болгарією. Зокрема, благотворний вплив болгарської писемності й культури загалом на культурний розвиток Київської Русі чітко простежується протягом не одного століття. Так, чимало книг не лише християнського культу, а і з загальних наукових знань переписувалися з грецької на церковнослов'янську мову саме болгарськими просвітителями. У давньоруських літописах згадується про відкриття за князя Володимира Святославича шкіл для дітей бояр, де викладали болгарські монахи-просвітники. Русько-болгарські культурні взаємовпливи проявлялися також у галузі мистецтва, насамперед архітектури, живописі, церковно-співочому мистецтві, в художньому ремеслі і народній творчості, у побуті тощо. Це підтверджують не лише дані археологічних розкопок, а й пам'ятки стародавньої культури України і Болгарії, що збереглися до наших днів. Багато спільних рис у будівництві та внутрішньому художньому оформленні можна виявити, зокрема, у таких славетних будовах культової архітектури XI—XIV ст., як Софійський собор, Золоті ворота, церковно-соборний ансамбль Києво-Печерської лаври у Києві та Боянська церква в Софії, церква Сорока мучеників у Тирново, храм Пантократора в Несебрі тощо.

Взаємні зв'язки не припинялися і в період поневолення Болгарії Візантією у XI—XII століттях. Важливу роль в їх розвитку відігравали в ті часи придунайські землі, де територія Київської Русі, а після її дроблення — Галицько князівства безпосередньо межувала з болгарськими землями.

Мабуть, не випадковим є той факт, що періоди піднесення національно-визвольної боротьби болгар проти візантійського панування часто збігалися з загостренням русько-візантійських відносин. Так було, наприклад, під час першого антивізантійського повстання болгарського народу під проводом Петра Деляна — ймовірно пов'язаного з походами сина Ярослава Мудрого — Володимира на Константинополь у 1043 року і наступні роки. Свідченням добрих стосунків між Давньоруською державою і Болгарією є й повідомлення автора «Повісті временних літ» від 1116 р. про те, що Володимир Мономах посилав на Дунай Івана Войтишича, щоб поставити посадників там, де вже були руські поселення. У літописах зустрічаються згадки про руські міста на Дунаї, мешканці яких були посередниками у торгівлі Русі з Болгарією і часто надавали допомогу болгарам у визвольній боротьбі та у відбитті набігів печенігів та інших кочовиків.

Руське населення придунайських земель також брало безпосередню участь у відновленні незалежності болгарської держави, яка отримала назву Другого Болгарського царства (XIII—XIV століття). А після захоплення Києва у 1240 р. монголо-татарами і спустошення руських земель чимало вихідців з них опинилися на державній службі в Болгарії. Наприклад, одного із спадкоємців київського князя Якова Святослава було гостинно прийнято в Болгарії і майже двадцять років він відігравав важливу роль в її історії. У 20-ті роки XIV ст. талановитим болгарським воєначальником й досвідченим державним діячем показав себе Іван Русин, який, за свідченням сучасників, чесно служив болгарській державі на різних відповідальних посадах.

Інтенсивні політичні й культурні зв'язки Русі та Болгарії XII—XIV ст. сприяли вирішенню такого важливого у ті часи для обох держав завдання, як здобуття незалежності руської та болгарської церков від константинопольського патріарха, котрий зазвичай затверджував митрополитами своїх ставленників, які проводили чужу Русі і Болгарії політику. Зокрема, завдяки спільним зусиллям церковних діячів у 1352 р. київським митрополитом став слов'янський монах Феодорит. У наступні роки на цьому престолі також були вихідці з Болгарії. Чому сприяла, зокрема, активна діяльність у другій половині XIV ст. видатного болгарського письменника і просвітителя, тирновського патріарха Євтимія — ініціатора проведення реформ у галузі літератури та правопису, спрямованих насамперед на очищення їх від зайвих запозичень, установлення єдиної слов'янської орфографії і відповідних норм літературної мови. Це здійснювалося у формі переписування і виправлення вже наявних книжок і створення оригінальних патріотичних творів, що сприяли визволенню південнослов'янських народів від духовного тиску з боку Візантії, розвитку їхньої самобутньої національної культури.

Діяльність патріарха Євтимія та його учнів вийшла за межі Болгарії і набула широкого резонансу в інших слов'янських країнах, особливо на Русі. З нею, зокрема, пов'язаний процес так званого другого південнослов'янського культурного впливу на Русь, що відбувався у другій половині XIV — на початку XV століть. Саме через Болгарію йшло сприйняття Руссю, як і іншими слов'янськими країнами, елементів візантійської культури, що зазнавали відповідних перетворень на слов'янській основі представниками так званої «тирновської школи». Чимало учнів та послідовників Євтимія Тирновського з'явилися на Русі, де розгорнули плідну культурно-просвітницьку роботу. Серед них відомі уродженці Болгарії Купріян та Григорій Цамблак, які почергово, з деякими перервами, з 1375 по 1419 рік, були митрополитами Київськими і всія Русі. Як талановиті літератори, вони активно сприяли культурному спілкуванню Болгарії та Русі, зокрема розвитку писемності в Україні. «Послання Сергію Радонежському» Купріяна, «Похвальне слово про Євтимія» Цамблака та багато інших їхніх «послань», «сказань», «бесід» тощо користувалися великою популярністю і відчутно впливали на розвиток літератури, зокрема, вносячи в неї новий риторичний стиль. Ці твори утверджували прогресивні на той час ідеї зміцнення централізованої влади та об'єднання всіх православних слов'ян. Купріян та Григорій Цамблак виступали ініціаторами різних культурних починань на Русі — наприклад, створення Троїцького літопису, — що мали позитивне значення для дальшого розвитку та зближення культур обох слов'янських народів.

Наприкінці XIV — на початку XV ст. і українські, й болгарські землі були поневолені іноземними загарбниками. Зокрема, вторгнення турків-османів на Балканський півострів в середині XIV ст. завершилося у 1396 р. повним завоюванням Болгарії, що тривало майже 500 років. Приблизно тоді ж українські землі були розчленовані і загарбані різними іноземними завойовниками, у тому числі більша їх частина — литовськими і польськими. Отже, історичні долі обох народів знову збіглися. Розпочалася їх тривала і важка боротьба проти іноземного панування, історія якої заповнена багатьма яскравими сторінками взаємопідтримки й співробітництва. Особливо відзначилося в цьому запорізьке козацтво, що утворилося в XV—XVI ст. на південних просторах за дніпровськими порогами.

Ведучи безперервну боротьбу проти набігів турків і татар, які спустошували українські міста й села, поневолювали населення, запорозькі козаки не раз вступали у стосунки з болгарами, знаходячи в них дружню підтримку. Історія зберегла чимало свідчень їх спільного протистояння турецьким завойовникам під Варною та іншими портами, які були опорними пунктами турецької агресії на причорноморських землях. Є чимало свідчень і про допомогу болгарського населення козакам під час їхніх втеч з турецького полону, і про безпосередню участь болгар у національно-визвольній війні українського народу під проводом Богдана Хмельницького. Дослідники виявили чимало болгарських імен та прізвищ у поіменному списку запорозьких козаків — Реєстрі Війська Запорозького, складеному у 1649 році.

Не переривалися українсько-болгарські взаємини і після Переяславської угоди 1654 р., хоча вони набули вже дещо іншого характеру. На перший план вийшли торговельно-економічні зв'язки, які інтенсивно розвивала Росія з так званим православним Сходом — християнським населенням Балкан і Близького Сходу. Особливе значення мав сухопутний маршрут, що проходив через українські міста Київ, Ніжин, Новгород-Сіверський та Путивль. Богдан Хмельницький та його наступники, як згодом і російський уряд, своєю політикою також активно сприяли торгівлі на своїх землях грецьким, болгарським та іншим купцям з балканських країн. Чимало з них осідали на постійне мешкання в Україні, головним чином у містах, розташованих на транзитному шляху з Балкан і Близького Сходу до Москви.

Особливо багато греків і болгар поселилися в Ніжині, утворивши там в середині XVII ст. цілу колонію, що отримала назву Ніжинське купецьке грецьке братство. Згодом воно було перетворене на грецький магістрат, який проіснував до 1873 року. Слід відзначити, що серед ніжинських купців, які вважалися греками, було чимало вихідців з Болгарії, про що свідчать місця їхнього народження або типово болгарські імена та прізвища.

З другої половини XVII ст. купці з балканських країн вже вели торгівлю майже в усіх українських містах. Вони відіграли значну роль у розвитку українсько-балканських, у тому числі українсько-болгарських, економічних і культурних зв'язків.

Важливим чинником розвитку дружніх взаємин Болгарії та України було переселення значної кількості болгар на територію України, на південь Російської імперії. Масове переселення болгар і заснування там колоній, що розпочалося в середині XVIII ст., тривало до кінця 70-х років XIX століття. Цей процес, зумовлений пануванням в Болгарії Османської імперії, завершився з її звільненням внаслідок перемоги Росії у російсько-турецькій війні 1877—1878 рр. — в якій, до речі, брали участь добровольцями чимало українців.

Більшість болгарських переселенців осідали на малонаселених південних землях і займалися землеробством та ремісництвом. Російська влада надавала їм всілякі пільги: виділяла субсидії, земельні наділи, звільняла від військової служби та сплати податків терміном до семи років, гарантувала свободу віросповідання, господарської діяльності, утворення різних об'єднань тощо. Така сприятлива політика в поєднанні з досить високою агрономічною культурою болгар, їхньою працьовитістю, відносною, хоча і підпорядкованою общинному устрою, самостійністю обумовила економічний розвиток господарства колоністів. Вони віддавали перевагу рослинництву (переважно виробництву зернових), городництву, садівництву, виноградарству, тютюнництву, а також тваринництву (особливо вівчарству).

Частина болгарських переселенців, як уже згадувалось, займалися торгівлею, а інші добровільно йшли до російської армії з надією спільно з росіянами, українцями боротися проти турецьких загарбників. Особливо посилилася ця тенденція з середини XVIII ст., коли уряд Росії з метою укріплення своїх південних кордонів почав систематично вербувати до армії іноземців, переважно з південнослов'янських та балканських країн, і створювати з них прикордонні військові поселення, що входили до так званої оборонної «Української лінії». У 1752 р., наприклад, було сформовано два полки, до складу яких входили серби, греки, болгари, чорногорці, молдавани та представники інших підкорених Туреччиною народів. Місцевість, де вони розташовувалися — південна частина Правобережної України, — отримала назву Нова Сербія. Ще через рік було створено адміністративно-територіальну область Слав'яно-Сербія, до складу якої входила частина територій нинішніх Донецької, Луганської та Полтавської областей України. На її території розміщувалася кілька військових поселень, в яких опинилися сотні болгар зі своїми родинами. З часом, розчарувавшися в умовах місцевого життя, чимало з них втікали до Запорозької Січі, де, як і місцеві козаки, займалися сільським господарством та різними промислами, а також брали участь у військових походах та російсько-турецьких війнах XVIII—XIX ст.

До речі, кожна чергова російсько-турецька війна (1735—1739, 1768—1774, 1787—1791, 1806—1812, 1828—1829 та наступних років) супроводжувалася новими масовими переселеннями болгар до Росії, зокрема на південноукраїнські землі, з тією ж головною мотивацією — взяти участь у боротьбі проти Османської імперії. Наприклад, у 1811 р., згідно з розпорядженням командувача Дунайської армії Михайла Кутузова, в її складі було створено окремий двотисячний болгарський загін. А на 1846 р., після нової хвилі масового переселення 1830—1834 рр., у Херсонській, Таврійській губерніях і Бессарабії існувало вже майже 100 болгарських колоній, де проживали понад 70 тис. осіб. Їхня кількість збільшилася після російсько-турецької угоди 1861 р. про взаємне переселення народів: у 60-ті роки XIX ст. у трьох губерніях Новоросійського краю (Херсонській, Таврійській та Бессарабській) вже було майже 100 тис. болгарських колоністів. А за даними першого загальноросійського перепису населення 1897 р., чисельність болгар у цих губерніях перевищила 170 тисяч.

Ці працелюбні люди швидко завойовували симпатії місцевого населення, сприяли економічному розвитку регіону та зміцненню зв'язків між болгарським, російським та українським народами. Вливаючись до складу багатонаціонального населення Російської імперії, болгари довго зберігали риси й особливості свого національного характеру, культури та побуту. Цьому сприяла освіта й управлінська політика російського уряду, яка до певного часу не суперечила інтересам болгар. Так, у другій половині XIX ст. існувало 50

Минуле як перспектива майбутнього

болгарських початкових шкіл, в яких навчались близько 2,5 тис. учнів, а також гімназія у Болграді (нині місто Одеської області) та центральні училища у Преславі (нині село Приморського району Запорізької області) і Комраді (нині місто у Молдові). Місцева болгарська адміністрація — сільські збори і волосні управи — формувалася на виборних засадах і підпорядковувалася російським повітовим і губернським владним структурам.

Правовий статус болгар змінила реформа 1871 р., згідно з якою чужинці зрівнювалися у правах з корінним населенням Російської імперії. По суті, це була прихована форма їх русифікації. У законодавчому порядку діловодство в органах державного і громадського управління переходило на російську мову. Вона стала також обов'язковою для навчання в освітніх закладах. З 1882 р. болгари Новоросійського краю нарівні з росіянами, українцями та іншими відбували рекрутську повинність. А в 1890 р. болгарські волості були розформовані, і колонії увійшли до складу російських волостей. Тобто на початок XX ст., коли в Російській імперії налічувалося понад 250 тис. болгар, на них було повністю поширено дію законодавства і порядки, що існували в тогочасній Росії.

Важливо зазначити, що заселений болгарами та представниками інших південнослов'янських народів південь України, зокрема Одеса, з середини XIX ст. стає одним з важливих осередків революційної болгарської еміграції (діяльність Георгія Раковського, Христо Ботева та ін.), яка готувала сили для розгортання національно-визвольної боротьби проти османського панування. Водночас набрав масових масштабів рух солідарності українського народу, який підтримав Квітневе повстання 1876 р. та інші антитурецькі виступи в Болгарії.

Досить плідними у XVII—XIX століттях були й культурні зв'язки між українським і болгарськими народами, потужного імпульсу яким надали виникнення й розвиток друкарства в Росії та Україні. Вже першодруки Львівського та Острозької друкарень — «Апостол» (1574 р.) і «Біблія» (1581 р.) — були широко відомі в Болгарії і донині зберігаються в болгарських музеях та бібліотеках. Важливим центром з видання книг для слов'янських народів стала друкарня при Києво-Печерській лаврі, заснована у 1606 році. Серед збережених у бібліотеках і музеях Болгарії майже 60 примірників різних українських стародруків XVI—XVII ст. є чимало її видань: «Антологіон» — 1619 р., «Бесіди Іоанна Златоуста» — 1624 р., «Толкованіе Апокаліпсиса» і «Акафісти» — 1625 р., «Літургіаріон» —1629 р., «Євангелія учительское» — 1637 р., «Великий требник» —1646 р., «Служебник» — 1653 р., «Служба з житієм Івана Рильського» — 1671 р. та інші. Щодо останнього з переліченних творів, то це було перше друковане видання книги, написаної в XIV ст. болгарським просвітителем патріархом Євтимієм про засновника Рильского монастиря — Івана Рильського, який вшановувався у Болгарії як національний святий і просвітитель. Київське видання цієї книги набуло поширення в Болгарії і не раз там перевидавалося.

Література, яка почала проникати у XVI—XVII ст. до Болгарії з України і Росії, ставала важливим чинником національного відродження болгарського народу.

Не менш значущу роль відіграла у цьому створена у 1632 р. Києво-Могилянська академія — перший вищий навчальний заклад і великий культурно-просвітницький осередок тогочасних України і Росії. Аж до початку XIX ст. вона була провідним центром підготовки кадрів цієї сфери не лише для України і Росії, а й для всього слов'янства. Серед вихованців академії було і чимало болгар. У XVIII ст. тут здобув освіту майбутній болгарський архімандрит Віктор Черняєв.

З початку XIX ст. важливу роль у зміцненні українсько-болгарських зв'язків почала відігравати Одеса, де з'явилася група впливових болгар (В. Априлов, брати С. і Н. Палаузови та ін.). Присвятивши себе просвітницькій діяльності, вони активно допомагали своїм співвітчизникам здобувати освіту в Україні, зокрема в Новоросійському (Одеському) університеті і Рішельєвському ліцеї в Одесі, відкритому в 1862 р. Миколаївському південнослов'янському пансіоні, навчальних закладах Києва, Харкова, Херсона та інших міст. Багато випускників цих закладів це в першій половині XIX ст. стали відомими діячами культури Болгарії. Серед них відомий болгарський педагог та літератор, видавець першої газети болгарською мовою «Български орел» і першого друкованого збірника народної творчості «Български народни песни и пословици» Іван Богоров, укладач однієї з перших болгарських граматик Іван Момчилов, один з перших болгарських художників-реалістів Станіслав Доспевський, педагог-новатор Ботю Петков, талановитий поет, автор однієї з перших книг болгарської поезії, що вийшла в Одесі у 1845 р., — «Стоянъ и Рада» Найден Геров та багато інших.

Після визволення країни від п'ятивікового турецького панування і утворення незалежної болгарської держави українсько-болгарські суспільно-політичні й культурні зв'язки набули нової динаміки. В Україні значно розширилася кількість навчальних закладів, де навчалася болгарська молодь. Наприкінці XIX—початку XX ст. в Київському університеті налічувався 21 болгарський студент, у Новоросійському — 33, Миколаївському південнослов'янському пансіоні — 132. Чимало з них, народившись і здобувши освіту на півдні України, виїхали на свою історичну батьківщину, щоб присвятити себе розвитку її науки і культури. А водночас продовжували підтримувати творчі зв'язки з українськими культурними й громадсько-політичними діячами. Вже згаданий сучасний український історик-болгарист П. Сохань називає серед них такі відомі особистості, як мовознавець, професор і перший ректор Софійського університету А. Теодоров-Балан, математик Васил Кирилов Василев, який закінчив Новоросійський університет і став одним із засновників фізико-математичного товариства в Софії; історик Агура Димитр Димитров, професор і ректор Софійського університету, голова Болгарського історичного товариства у 1901—1911 рр., лікар Берон Богомил Василев; ботанік Стефан Георгієв; юрист Греков Димитр Панайотов; економіст Стефан Караджов, який став одним з чільних державних діячів Болгарії і написав у 1896 р. книгу про Київський промисловий банк; юрист, громадський діяч Моллов Володимир Димитров; талановиті оперні співаки — Стоян Михайлов і І. Н. Вулпе, один із засновників Народної опери в Софії; відома письменниця і громадська діячка Анна Карима; громадський діяч М. Г. Греков та інші.

Водночас і чимало українців — вихованців Києво-Могилянської академії та інших навчальних закладів України й Росії — виїздили до Болгарії, щоб надати їй допомогу в розвитку освіти й культури, листувалися й підтримували творчі зв'язки з болгарськими колегами, сприяючи культурному взаємозбагаченню братніх народів. У цьому контексті слід згадати насамперед відомого українського вченого-славіста, вихідця із Закарпаття Юрія Гуцу-Венеліна (1802—1839), якому належить особливе місце в історії національного відродження болгарського народу і в українсько-болгарських культурних зв'язках першої половини XIX століття. Познайомившись під час вчителювання у Кишиневі з болгарами, які жили на півдні Бессарабії і України, молодий учений пройнявся почуттям поваги і любові до болгарського народу і присвятив своє життя вивченню його історії, мови та творчості болгар, історичних зв'язків з українським та російським народами. Здійснивши подорож Болгарією і зібравши великий історичний і філологічний матеріал, Ю. Венелін видав 1829 р. у Москві книгу «Древние и нынешние болгаре в политическом, народописном, историческом и религиозном их отношении к россиянам», поклавши цим початок болгарським етнографічним студіям, які вплинули на пробудження болгарської національної свідомості. У своїх працях — «Грамматика нынешнего болгарского наречия», «О характере народных песен у славян задунайских» (1835), «О зародыше новой болгарской литературы» (1938), «Критические исследования об истории болгар» (видана в 1849 р.) та ін. вчений писав про славне минуле болгарського народу, його слов'янське походження та спорідненість з російським, українським та іншими слов'янськими народами, самобутність культури болгар і їхній внесок у світову скарбницю. Наукова діяльність Ю. Гуца-Венеліна, якого болгарські сучасники називали «безсмертним відроджувачем болгарського народу», привернула увагу вчених Росії та України до вивчення різних проблем та аспектів болгарської і загальнослов'янської культури. Його можна заслужено вважати одним із засновників славістики в Росії та Україні. Під впливом праць Ю. Венеліна сформувалися наукові інтереси таких відомих українських вчених-славістів, як М. Максимович, О. Бодянський, І. Срезневський, В. Григорович, А. Потебня та інші, які стали поборниками ідеї єдності та дружби слов'янських народів, присвятили чимало праць історії та культури власне болгарського народу. З кінця XIX ст. став великим центром болгаристики Харківський університет, де плідно працювали у цій царині професори М. Сумцов, І. Платонов, Д. Багалій, М. Халанський, В. Савва, видатний болгарський історик та громадсько-культурний діяч Марін Дрінов, який протягом 30 років очолював харківську школу вчених-славістів.

Однак, безперечно, найбільшу роль у культурних взаєминах і духовному взаємозбагаченні українського та болгарського народів в XIX ст. відіграла творчість геніального Тараса Шевченка. Болгарські письменники XIX ст. виявляли велике зацікавлення його глибоко народною поезією. Під впливом Т. Шевченка писав Райко Жінзифов (1839—1877), зокрема свій видатний твір «Кървава кошуля». Він же був першим болгарським перекладачем поезії Великого Кобзаря. Так само чимало творив під шевченківським впливом та перекладав його твори основоположник нової болгарської поезії Петко Славейков (1827—1895). До мотивів народної української поезії та творів Т. Шевченка звертався найвизначніший болгарський письменник Іван Вазов (1850—1921), який з 1887 по 1889 рр. проживав в Одесі, де написав чимало своїх відомих творів, у тому числі і найкращий роман «Під ярмом», що увійшов до золотого фонду класичної болгарської літератури. Відомий болгарський письменник і етнограф Любен Каравелов (1835—1879), який вивчав українську народну творчість, перебував під великим впливом Т. Шевченка, Г. Квітки-Основ'яненка та Марка Вовчка. Про вплив цих українських письменників на свою творчість писали Теодор Влайков та інші представники нової болгарської літератури. Аж ніяк не випадковий і той факт, що серед дійсних членів Наукового товариства Т. Шевченка у Львові було чимало болгарських вчених — Михайло Арнаудов, Георгій Бончев, Стефан Ватев, Крум Дрончілов, Іван Ерделяновіч, Анастас Тодор Іширков, Любомир Мілетич, Стефан Петков, Стоян Романський, Іван Шишманов.

Вагомим внеском у розвиток українсько-болгарських культурних зв'язків стала діяльність видатного українського вченого та громадсько-політичного діяча Михайла Драгоманова, який у 1889—1895 рр. був одним з перших професорів першого в Болгарії вищого навчального закладу — Софійського університету. За визнанням самих болгар, цей період став однією з найяскравіших сторінок історії університету. Наприклад, академік М. Арнаудов наголошував: «... рідко хто з вчених сягав такого авторитету серед університетської молоді. Небагато хто з викладачів умів заробити собі таку повагу і таку любов, як цей незабутній українець». І підкреслював: «... ми, болгари, маємо підстави більш, ніж усі інші слов'яни, крім українців, бути вдячними цьому чоловікові, який являє собою щось набагато більше, ніж звичайний вчений. О, це людина, яка ніколи не зневажала життя. Драгоманов не тільки пише історію, але творить її. Не суху книжкову мудрість, а знання, пов'язане з волею до діла, проповідує він. Це ставить його нам у приклад, який має бути справжній борець за свободу думки, справжній вчитель правди». Гордістю Софійського університету, який вніс помітний вклад в історію культури Болгарії, називав М. Драгоманова Димитр Благоєв. Пізніше у різних галузях болгарської науки й культури виявили свою тривку присутність колишні студенти й учні М. Драгоманова — академік Юрдан Трифонов, літературознавець Божан Ангелов, фольклорист та історик літератури Йордан Іванов, географ Анастас Іширков, директори гімназій Никола Димитров та Петр Скопаков і багато інших.

Широкі зв'язки, особисті контакти і творче співробітництво з болгарськими діячами культури розвивали наприкінці XIX—початку XX ст. видатні українські письменники Іван Франко, Леся Українка, Павло Грабовський, Ольга Кобилянська, Василь Стефаник. У цьому контексті можна навести факт перебування в Болгарії Лесі Українки у 1894—1895 рр. на запрошення родини Драгоманових. Воно було періодом активної творчості поетеси, про що свідчать її листи з цієї країни.

Багато нового в українсько-болгарські відносини внесло минуле, XX століття. Насамперед ідеться про встановлення міждержавних відносин, започаткованих демократичними урядами Української Народної Республіки і Болгарського землеробського народного союзу. Брестський мир 1918 р. приніс встановлення дипломатичних зв'язків між Україною і Болгарією. Послом УНР в Софії був відомий історик Олександр Шульгін, а болгарським послом у Києві — колишній міністр освіти Болгарії, професор Іван Шишманов, щирий прихильник українського державного відродження. Саме з його ініціативи пізніше, у 1920 р., в Софії було засновано Болгарсько-Українське товариство. Українське дипломатичне представництво чимало зробило і для налагодження торговельних українсько-болгарських зв'язків для захисту й підтримки громадян України, які опинилися в Болгарії, зокрема у вирішенні проблем українських військовополонених та біженців, їх реемиграції чи репатріації.

До утворення СРСР, коли в радянській Україні ще залишалися певні атрибути державності, зокрема Народний комісаріат закордонних справ на чолі з головою Раднаркому України Х. Раковським, вона мала можливість проводити свій зовнішньополітичний курс — щоправда, координований з Москвою.

У відносинах з Болгарією ця політика зводилася в основному до розв'язання проблем повернення військовополонених та солдатів врангелівської армії, в якій українці становили понад половину, а також здійснення окремих торгових операцій. З 1923 р. взаємини між власне Україною і Болгарією були поглинуті радянсько-болгарськими відносинами і формувалися переважно на рівні громадськості. У 20—30-ті роки практично все обмежувалося культурною галуззю. Болгарські письменники, наприклад, перекладали твори Шевченка, Франка, Стефаника, Кобилянської та інших українських авторів, науковці займалися україназнавчими дослідженнями.

Певний внесок в українсько-болгарське зближення зробила українська міжвоєнна еміграція в Болгарії, яка налічувала у 20-ті роки близько 1,5 тис. осіб. Більшість із них мешкали в Софії, Варні та їх околицях, мали свої національні поселення і організації —військове товариство «Січ», «Українське національне козацьке товариство», «Українське культурне об'єднання», «Українська громада» та інші. Їх очолювали такі активні українські діячі, як філолог Д. Шелудько, скульптор М. Паращук, журналіст Я. Малиновський, співак Софійської опери М. Столярчук, художник Й. Ткаченко.

Діяла і болгарська національна меншина в Україні, певне відродження якої почалося в 20-ті роки XX століття. Воно було пов'язане з політикою «забезпечення прав національних меншостей», на яку пішла радянська влада у тимчасових поступках своїм опонентам. В Україні було створено кілька болгарських національних районів, організовувалися болгарські сільські ради, почали виходити газети й журнали болгарською мовою. Функціонували болгарські школи, кількість яких зросла з 43 у 1924 р. до 57 у 1938 р., а кількість учнів — відповідно з 4 до 11 тисяч. Працювали Преславський педагогічний технікум та агропрофшкола, болгарські сектори Одеських педагогічного і сільськогосподарського інститутів, медичного технікуму і театрального училища тощо.

Але зі зміцненням політичного устрою в радянської влади відпала необхідність у загравванні з народами і національними меншинами. Наприкінці 30-х років ліквідовуються адміністративно-територіальні одиниці та культурно-освітні заклади національних меншин, у тому числі й болгарської. А в червні 1944 р. під приводом того, що болгари нібито допомагали німецьким військам, із Криму було депортовано 12,5 тис. представників цього народу.

Після Другої світової війни і встановлення комуністичного режиму в Болгарії, коли вона стала міцною ланкою соціалістичного табору та найближчим і найвідданішим союзником Радянського Союзу, українсько-болгарські відносини набули нового характеру і змісту. Вони розвивалися досить інтенсивно в економічній, науково-технічній, громадсько-політичній та інших галузях, особливо культурній, але їх цілковита підпорядкованість Москві та керованість з боку КПРС великою мірою зменшувала ефект українсько-болгарського зближення.

З 5 грудня 1991 р., коли Болгарія однією з перших держав світу визнала незалежність України і встановила з нею дипломатичні відносини (13 грудня), офіційно бере початок новітня історія між двома країнами і народами. Вже 9 жовтня 1992 р. під час візиту до Софії Президента України Леоніда Кравчука було підписано Договір про дружні відносини і співробітництво між Україною та Болгарією. Він став одним з перших міжнародних політичних документів незалежної Української держави, який започаткував створення договірно-правової бази та досить розгалуженої системи двосторонніх українсько-болгарських взаємин на новому етапі історичного розвитку.

На сучасному етапі

Сучасний стан та перспективи розвитку українсько-болгарських зв'язків значним чином залежать від політичної волі та здатності державного керівництва, національно-політичних еліт, усіх суб'єктів двосторонніх відносин продовжувати і примножувати історичні традиції дружби та співробітництва. Цей новий етап, що розгортається на тлі поглиблення європейської і трансатлантичної інтеграції, потребує істотного вдосконалення системи співробітництва та розширення її структур. До цих процесів, зокрема, доцільно інтенсивніше залучати регіони двох країн та самоврядні територіальні громади, широкі кола громадськості. Постійного й системного характеру має набути і співпраця між органами законодавчої влади.

У цьому контексті очевидною є вагома роль міжпарламентських зв'язків. Можна із задоволенням відзначити, що не з багатьма постсоціалістичними країнами Центральної та Південно-Східної Європи в Україні склалася така регулярна система взаємодії із законодавчими органами, як з Болгарією. Причому значну активність виявила болгарська сторона. Уже в квітні 1991 р. Україну відвідала делегація її Великих Народних Зборів, згодом болгарські парламентарії вели у Києві переговори про розвиток співробітництва з Верховною Радою України у листопаді 1995 р., листопаді 1996 р. і жовтні 1997 року.

Наприкінці 1990-х років такі зв'язки, на жаль, відчутно втратили у своїй динаміці. Контакти і переговори здійснювалися в основному на багатосторонніх форумах, у тому числі Парламентській асамблеї Чорноморського економічного співробітництва. Ситуація почала змінюватися після підписання в Києві у червні 2003 р. Протоколу про співробітництво між Верховною Радою України та Великими Народними Зборами Болгарії. Уже в листопаді того ж року Болгарію відвідала делегація Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції для вивчення досвіду роботи болгарських законодавців з підготовки вступу країни до ЄС.

Головним, однак, у цій сфері слід вважати не лише так звану «візитну дипломатію», хоча роль безпосередніх особистих контактів народних обранців важко переоцінити. Чи не найбільш значущим є обмін досвідом організації роботи парламентів обох країн з формування законодавчої основи системних перетворень суспільства та розбудови держави, зовнішньополітичної і зовнішньоекономічної діяльності. Особливий інтерес становлять болгарські теорія і практика законодавчо-нормативної гармонізації ринкових економічних реформ та оптимізації їхніх соціальних наслідків за сучасних умов.

У сенсі конституційно-законодавчого забезпечення здійснення політичної реформи в Україні заслуговує на увагу болгарський досвід трансформації політичної системи та її структур. Впродовж 1990-х років XX століття цю країну не раз потрясали справжні соціально-політичні кризи, що супроводжувалися калейдоскопічною зміною під владного керма різних за своєю ідейною спрямованістю політичних сил. Крім партійно-політичних кабінетів, у Болгарії діяли позапартійні «уряди спеціалістів» або «чиновницькі уряди» і коаліційні влади. Але на основі структуризації суспільства внутрішньополітичне становище в державі на початок 2000-х років поступово стабілізувалося і повернулося до моделі «маятника» зміни політичних сил на верхівці піраміди влади.

З огляду на це для нас можуть бути безумовно цікавими і повчальними уроки еволюції болгарського суспільства від фази політичних потрясінь до суспільної злагоди, становлення цивілізованих «правил гри» між провідними політичними силами, переходу від непримиренної міжпартійної конфронтації до толерантності і компромісів, відмова від винесення політики «на вулицю», а долі держави і політичної стабільності — на розсуд мітингу-натовпу, формування парламентської більшості та встановлення коректних стосунків між нею і опозицією.

(Закінчення у наступному номері).

Декретна відпустка для шестикласниці

Статева грамотність чи моральні орієнтири?

НА ПЕДРАДУ

Двері в палату майже не зачиняються. До худенької дівчинки раз у раз заходять лікарі і медсестри. А ось прийшли мама із сестричками. З ними вона говорить про що завгодно, тільки не про школу.

Долею 11-річної пацієнтки, яка народила сина в одному із харківських пологових будинків (про що вчора повідомив «ГУ»), занепокоєні багато хто. Як жити далі? Школа, де її знають як старанну ученицю, від неї не відмовиться. Але чи потрібна тепер школа? Виїхати куди подалі. Але куди?

Як закінчиться нестандартна ситуація — покаже час. Наша «героїня» — не єдина малолітка, котра завагітніла, образно кажучи, під час шкільної перерви. Ще 15 років тому це вважалося НП аж ніяк не районного масштабу. Сьогодні жертв сексуальної революції, що відбулася в країні, де, як стверджували, «сексу немає», з кожним роком стає делі більше. І це стало головним болем не тільки гінекологів. «SOS» кричать політики, психологи, батьки, педагоги.

Яких заходів мають вжити, зокрема, вчителі?

У статевому вихованні дітей обмежитися навчанням використовувати контрацептиви чи повернутися до «насадження» морально-етичних цінностей? Школа на роздоріжжі. У тому сенсі, що там не вироблено єдиного підходу до розв'язання гострої соціальної проблеми.

Школа на роздоріжжі. У тому сенсі, що там не вироблено єдиного підходу до розв'язання гострої соціальної проблеми.

А що думаєте ви про статеве виховання дітей?

Запрошуємо до розмови вчителів, лікарів, батьків, психологів. І, певна річ, самих учнів. А для початку знайомимо вас з точкою зору читачки із Дрогобича.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Будь-хто скаже, що діти надто обізнані в питаннях статі. Телебачення, глянцеві молодіжні журнали з усіх сил намагаються їх «просвітити». Але що іноді стримує нас від нерозважливих імпульсивних вчинків? Моральність, яка регулює усі сфери життя людини.

Отже, завдання педагогіки — ознайомити дітей із абсолютними цінностями та сприяти тому, щоб вони стали нормою їхнього життя. Маючи чіткі моральні орієнтири та розвинуте сумління, дитина знатиме, як вчинити в тій чи тій ситуації. У виборі вона буде свідомою, самостійною особистістю, а тому сліпо не наслідуватиме зразки поведінки оточуючих людей чи героїв телеекрана.

Другий варіант — розповісти дітям про фізіологію та гігієну статевого життя, пояснити, як користуватися контрацептивами. Може, це той варіант, який допоможе дітям «жити щасливо та безпечно»: не хворіти на венеричні хвороби, зокрема СНІД, не вагітніти у молоді роки? До того ж саме такий шлях обрали мас-медіа та шоумени. Нещодавно у Києві відбулася молодіжна акція під гаслом «Насолоджуйся життям, живи безпечно». Це гасло, на мою думку, є втіленням «американської антропоцентричної педагогіки», що замовчує причини і «намагається» лише полегшити наслідки. Ця недолугість нав'язується і нам.

Непоправної шкоди здоров'ю наших дітей та підлітків завдають інфекції, які передаються статевим шляхом, особливо сифіліс. Серед дівчаток віком до 14 років за останнє десятиріччя його поширеність збільшилася в 58,2 разу, в хлопчиків — у 45,5 разу; в дівчат-підлітків віком 15—17 років — у 31,2 разу, в юнаків — у 20,2 разу.

Кількість абортів у дівчат-підлітків щороку становить більш як 10 тисяч.

За кордоном апробовано різні програми статевого виховання, які мають на меті знайомити дітей із засобами контрацепції, профілактикою венеричних захворювань тощо.

Сучасний стан сексуальності серед підлітків, скажімо, у США, трактується як «сексуальна істерія». Планка вступу в статеве життя знизилася до 12 років, і, як наслідок, 70 відсотків дівчат до закінчення школи вже мають досвід сексуальних стосунків. Проте в таких умовах американські вчителі навіть не намагаються покращити ситуацію, а лише вчать дітей, як уникати вагітності чи венеричних захворювань. У такий спосіб вони формують у підростаючого покоління безвідповідальність.

А що робити нам? Як нерозважливий лікар лікувати наслідки «статевої грамотності» дітей та підлітків чи займатися профілактикою? Вважаю, все ж таки основну увагу слід приділяти моральному вихованню дітей та молоді, надмірно не акцентуючи на проблемах статевого виховання.

І пам'ятати: статева розпуста призводить до розкладання родини, а розкладання родини — до розкладу держави.

Олена НЕВМЕРЖИЦЬКА, аспірант кафедри педагогіки Дрогобицького державного педуніверситету імені Івана Франка.

Львівська область.

Мал. Віктора ПОПОВА.

ЩО НА ГРАДУСНИКУ

Як і раніше, ходять на консультації

Через відсутність опалення в райцентрі Чернігівка Запорізької області було закрито дві загальноосвітні школи, в яких навчається майже тисяча учнів. Про це на початку грудня торік повідомляв «ГУ».

Після публікації місцева влада вжила заходів: уперше за останні чотири роки розігрілося приміщення СШ № 2, котельня якої тепер опалюється мазутом.

А ось у СШ №1 мало що змінилося. Шкільна котельня, як зазвичай, до роботи не готова. Встановлено електробатареї, однак електропроводка не витримує напруги. Уже було чотири випадки її загоряння.

Температура в класах — від 6 до 11 градусів. Уроки скорочено до 25 хвилин. Поки вчитель пояснить новий матеріал, перевіряти домашнє завдання немає часу. От і виходить, що учні з першої школи, як і раніше, ходять не на уроки, а на консультації.

Олександр АБЛІЦОВ.

БАТЬКІВСЬКИЙ МІФ

Не крадіть дитинства!

Батько був налаштований войовничо:

— Мій син — вундеркінд. Йому тільки п'ять років, а він уже читає енциклопедію. Зараховуйте до першого класу.

На педраді перед хлопчиком розгорнули першу-ліпшу дитячу книжечку. Він почав швидко читати, але переказати не зміг. Дитина суто механічно розпізнавала букви, складала їх у слова і робила це дуже вправно. Проте мало що розуміла.

Вельми поширений міф: майбутній першокласник повинен уміти хоча б трошки читати і писати, мовляв, щоб легше адаптуватися до навчання. Насправді, зовсім не ці вміння визначатимуть успіх вашої дитини у школі.

Людмила ДРАЧЕВСЬКА, вчителька початкових класів:

— Батьки намагаються вчити своїх чад самотужки і часто-густо роблять це неправильно. А відтак доводиться докладати чимало зусиль, виправляючи помилки, по суті — перевчати дітей заново. Практика свідчить: діти, які не читали до школи, швидше оволодівають цим умінням.

Олена ФЕДЧИШИНА, вихователька дитсадка:

— До нас часто звертаються батьки з проханням навчити дітей читати. Починаємо з найпростіших слів — тризвукових. Якщо пишемо, то тільки друковані літери. Але основна наша увага спрямована на формування у дітей логічного мислення, розвитку пам'яті, уваги. Вчимо вправно володіти олівцем, ножицями, користуватися клеєм, пластиліном — це розвиває дрібну моторику рук, а отже, допоможе дитині добре писати.

Людмила РУДА, методист:

— Є діти, які читають у два з половиною роки. Але навіщо відбирати дитинство? Найважливіше — навчити висловлювати власну думку. А пізнаючи навколишній світ, викликати бажання вчитися. У школі успіх вашої дитини також залежатиме від уміння слухати і чути, дивитися і бачити, доводити почате до кінця.

Дуже важливо з самого початку приохотити, а не приневолити дошкільнят. Зрештою, всі навчаться читати і писати, але одні вчитимуться залюбки, а інші — з примусу.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Фото автора.

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

Податківці ще сидять за партою

Рівненські податківці створили на базі школи № 9 два податкові класи. Їх відвідуватимуть учні 9—11 класів шкіл, гімназій та ліцеїв міста.

Відповідно до погоджених з міським управлінням освіти навчальних планів провідні фахівці податкової інспекції читатимуть тут лекції, проводитимуть практичні заняття.

Олександра ЮРКОВА.

ДОСВІД КИЄВА

Автоматизовані робочі місця,

а саме: комп'ютер і лазерний принтер, — подарувала всім директорам шкіл столична міськдержадміністрація. А напередодні нового навчального року всі ЗОШ отримали від неї телевізори.

Голова КМДА Олександр Омельченко на зустрічі з освітянами зазначив, зокрема, що кількість загальноосвітніх навчальних закладів із 1996-го зросла на 125 і становить 523 ЗОШ. Усі вони працюють в одну зміну, чого нема в жодному іншому регіоні. Фінансування — стабільне, вчасне і стовідсоткове.

У Києві вчителі отримують окрім зарплати, яку торік підвищено на 32 відсотки, всі виплати, передбачені ст. 57 Закону України "Про освіту". Матеріальну допомогу від київської влади отримують діти з неповних учительських сімей, сироти, які навчаються в ПТУ.

Проїзними квитками вперше забезпечено молодих спеціалістів та студентів, які працюють у навчальних закладах міста.

Цього року бюджетом міста передбачено підвищення зарплати вчителям, придбання шкільної форми для дітей-сиріт і школярів із малозабезпечених сімей, одягу і взуття вихованцям шкіл-інтернатів, матеріальна допомога нужденним...

Уперше в 2004 році столиця витратить на освіту, охорону здоров'я і соцзахист киян більш як половину міського бюджету.

І. І.

ШИРШЕ КОЛО

«Зірка вченого» у подолянина

Міжнародна академія екології та безпеки життєдіяльності (заснована в Санкт-Петербурзі в 1993 році, діє в 15 зарубіжних країнах) присвоїла почесне звання «Заслужений діяч наук» ректорові Подільської державної аграрно-технічної академії Миколі Бахмату.

Його нагороджено також орденом «Зірка вченого». Понад 125 наукових праць опублікував ректор. Є серед них високо оцінені в Україні та за її межами монографії і навчальні посібники. А сам автор — відомий вчений у галузі рослинництва, кормовиробництва, луківництва, агроекології, керівник наукової школи з інтенсифікації польового кормовиробництва, член експертної ради ВАК України. Нинішнього навчального року в академії почали готувати фахівців-екологів.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

ФОТОПОГЛЯД

Метро — найліпше місце для гри в карти? То хто ваші батьки, діти?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Бомжиха Фросина Тірпак: «Мій дурень за 200 гривень продав квартиру...»

РЕПОРТАЖ

З 2 по 20 січня на Придесенні проводили операцію «Бродяга». Її зініційовано начальником УМВС України в Чернігівській області Василем Кулідою, якого стурбувала кількість людей без певного місця проживання, що замерзли. Правоохоронці цілодобово перевіряли ринки, вокзали, підвали. У полі їх зору цими днями опинилося майже 500 осіб. Тих, котрі цього конче потребували, помістили на місяць до спецзакладу.

...У приймальнику-розподільнику УМВС України в Чернігівській області нині 39 бездомних.

— Зазвичай сюди вони потрапляють без документів, — каже начальник приймальника-розподільника Анатолій Ширай. — Ми встановлюємо їхню особу, стараємося знайти рідних. Якщо людина хвора, їй надають медичну допомогу. Сюди потрапляють не тільки випиваки. От, наприклад, два роки бомжував у Чернігові чоловік, який називався Володимиром Ульяновим. Старався бути охайним. Допомагав у одній церкві, там його годували. Запити в Росію нічого не давали. Якось звернули увагу на його наколку «Канат». З'ясувалося, це було його ім'я. Згодом дізналися і прізвище людини. Канат Каzжанов вісім років був у розшуку. Його контужено в Афганістані, втратив пам'ять, якимось чином опинився в Україні. Днями до нас приїхала з Оренбурзької області мати, яка забрала сина.

Йдемо темним коридором приймальника-розподільника. У камерах бездомні. Відкривається засув і опиняємося в одній з них. Чотири чоловіки сидять на голих нарах. Їхній вигляд відповідає статусу: одяг старий, потертий, зношене взуття. В одного ще не зійшов синець під оком.

Знайомимося. Юрій Храпатий мав дружину та двох дітей. Працював на «Хімволокні». Потім возив продукти з Гомеля на чернігівські базари. Коли це стало невигідно, почав пиячити. Півтора року живе де прийдеться.

— Буває, ночую й на сходах, — каже. — Задоволений, що мене сюди помістили. Тут і тепло, і тричі годують...

Якось звернули увагу на його наколку «Канат». З'ясувалося, це було його ім'я.

Андрій Юдов щось темнить. Каже, приїхав з Санкт-Петербурга подивитися одеські монастирі, потім Києво-Печерську лавру. У Києві, за його версією, міліція відібрала гроші, документи. Але в Чернігові знову халепа — 22-річного хлопця доставили до приймальника-розподільника у стані тяжкого алкогольного сп'яніння.

— Де ж ти напився?

— Я затоваришував тут з одним чоловіком. Разом випили дві пляшки горілки...

На запит відповіді з Росії поки що не надійшло. Торік у приймальника-розподільнику перебувало 422 особи. Після перевірки з'ясувалося, що 42 з них були в розшуку, 54 скоїли 69 злочинів.

Фросині Тірпак, яка знову загубила документи, нема чого приховувати: не вперше в цьому спецзакладі. 11 років провела в Чернігівській виправній колонії. Оселилася в самотнього чоловіка. Торік у лютому опинилися на вулиці.

— Мій дурень за 200 гривень продав квартиру, — посміхається.

— І ви не перечили?

— А вона не моя.

— То як тепер живете?

— П'ємо!

— Кожного дня?

— Майже...

— А гроші де берете?

— Допізна ходжу і збираю біля магазинів пляшки. Вранці перевіряю контейнери зі сміттям. Газети, картон здаю. От і гроші. Ночую в коридорі на останньому поверсі.

— А чоловік де?

— У підвалі спить.

— Вам тут добре?

— Не жаліюсь. Все-таки хоч виспліюся, поїм нормально. Я торік уже чотири рази тут була.

Марина Бєлінська, колишня вихованка дитбудинку, теж живе «у приймах» у чоловіка.

— Оце побив п'яний, вигнав із квартири, то я зразу сюди: «Візьміть мене, не замерзати ж». А він уже приходив провідувати мене. Цигарки приносив.

— Теж випиваєте?

— Випиваю... Телевізор за літр горілки віддала, — щиро зізнається. — У хаті стіл і два стільці залишилося.

— А де гроші на горілку берете?

— На кладовищі біля церкви жебракуємо разом з чоловіком щодня. Буває, 6—7 гривень, а як свято, то й 30—50 назбираємо.

Історії бродяг здебільшого «прикольні», але сумні. Живуть, щоб напитися і забутися. Їх важко повернути в нормальне русло життя. Після приймальника-розподільника, на жаль, їх чекає безквартирна дійсність, бо немає волі, щоб перебороти себе і стати на інший шлях. Операція «Бродяга» дає людям без постійного місця проживання шанс не тільки не стати жертвою морозу, а й не отримати статус злочинців.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімках: бездомні Фросина Тірпак (ліворуч) і Марина Бєлінська; нотація на свіжому повітрі все-таки легше сприймається.

Фото автора.

ФАСАДИ І ЗАДВІРКИ

І будинок розколовся по діагоналі

(Початок на 1-й стор.).

Будівельники накинулись на державної ваги об'єкт і таки зрушили справу з місця. А заодно і сам об'єкт: будинок розколовся по діагоналі, тріснули навіть капітальні стіни. Десяток квартир отримали своє. Та найбільше постраждав, звісно, поверх під горе-інвестором. Квартира там стала абсолютно непридатною для проживання.

Після колективних скарг схаменулася й місцева влада і констатувала, що, мовляв, роботи по реконструкції горища будинку 14/26 по вул. О. Гончара над квартирою № 61 виконано з відхиленням від проекту, відсутні дозвільні документи на влаштування балкона. Відсутні інженерно-геологічні вишукування, обстеження фундаментів. За ходом робіт не забезпечено здійснення технічного нагляду. І запропонувала подати перелічені матеріали. У разі їх відсутності виконані роботи вважатимуться самовільними і винуватця буде притягнуто до відповідальності згідно з чинним законодавством.

Утім, з'ясувалося, що це не так просто.

За словами нашого Президента і нового Генерального прокурора, ми живемо в правовій державі. Тож лишається тільки сподіватися, що це запевнення високих посадовців — не є пустими словесами.

Та логічну крапку в цій затяжній скандальній історії все-таки слід поставити. Хто візьме на себе непосильний моральний тягар — дати урок честі і справедливості?

Отже, хто перший?!!

Фото Євгена КОЛІСНИКА.

ГЕРОЇ НАШИХ КНИГ

Інтелігент з талантом людяності

Книга «Дмитро Волох — професор, педагог, людина» побачила світ у видавництві «Бібліотека українця». Герой книги славен не титулами чи посадами, а професійно зробленими реальними справами.

Власне, титулів та посад у Дмитра Волоха вистачає: доктор фармацевтичних наук, професор, академік, завідувач кафедри і декан фармацевтичного факультету Національного медуніверситету імені Богомольця, вчений оригінального профілю, автор більш як сотні актуальних наукових праць, добре знаний удома та за кордоном.

Вибір видавництвом героя для нової серії книг «Знані люди України» зроблено, поза сумнівом, точно і вдало. Із детальної розповіді зримо постає образ українського інтелігента з особливим талантом добра, людяності.

... Дитинство Дмитра, який народився 1936 року на тихому чернігівському хуторі Точеному, припало на тяжкі роки. Слава Богу, в сім'ї Волохів панувала злагода і турбота про кожного; щирі й теплі стосунки наповнювали звичайну селянську оселю особливою, спокійно-радісною атмосферою.

Хутір Точений багатий незвичайними краєвидами, це своєрідна оаза серед задумливої поліської природи. На світосприйняття хлопця вплинуло і те, що в дитинстві батьки прищепили йому любов до української пісні.

«Перед своїми батьками я вічний боржник. Це вони — єдині у світі у своїй чистоті та правдивості, вірності і жертвенності надсвідомої, святої і беззастережної любові до мене. І це не відкриття чи винахід. Це те, що з роками я збагнув, — каже сьогодні професор Дмитро Волох. — Пізно! Дуже пізно... Їх уже немає і ніколи не буде. Та пам'ять про них жива. Я не бачу від сліз безпорадності перед законами життя і смерті їхніх облич на стареньких фото; втіхою мені є щиросердне зізнання в тому, що в цій буремній водоверті я не самотній, і, може, комусь легше стане на душі від цих слів. Тому і прошу: заплачте й ви, згадавши своїх батьків. Повірте, стане трішечки легше...»

Професійні його клопоти десятиліттями були пов'язані із аптекарською справою, з розвитком фармації. Головний провізор республіки, він, разом з однодумцями, домігся істотного вдосконалення системи, створивши республіканське виробниче об'єднання «Укрфармація». Були впроваджені нові методи керівництва, надані більші права регіонам. Це дало змогу, зокрема, будувати близько 100 аптек щороку, розв'язати проблему забезпечення медикаментами віддалених сіл. Розвиток аптечної галузі став здійснюватися за науково обґрунтованими підходами. Це його персональна заслуга.

А потім був Чорнобиль, поява спільного радянсько-англійського підприємства «Фемтек». Д. Волоха обрано першим президентом правління того СП. Згодом — непроста організація унікального консорціуму «Укрфітотерапія», що став потужною держструктурою. І нарешті, полишивши практичну фармацію, Дмитро Волох стає фундатором і деканом фармацевтичного факультету столичного медінституту, де швидко розкрилися його життєвий та професійний досвід, організаторський талант, мудрість вченого і педагога.

Феномен яскравої особистості вченого завдяки численним спогадам його колег, друзів, земляків у книзі підкреслено безліч разів. Випукло, об'ємно, красиво. Автори зібрали багатий та різнобічний ілюстративний матеріал про свого героя, його батьків і батьківщину. Крім того, у книзі надруковані власні поезії Дмитра Степановича. Варто знайти в ній теплі та щирі слова двох його земляків, братів-професорів Олега і Сергія Падалків, котрі, зокрема, пишуть: «Особливістю переважної більшості представників української еліти є те, що вони народилися в мальовничих, багатих на працьовитих і талановитих мешканців, але знедолених селах. Хутір Точений, що на Срібнянщині, підтвердження цьому...» І знову про той хутір — але вже у поезії Б. Іваненка: «бо він хутірського козацького роду, дитина природи, кровинка народу»...

Доля Дмитра Волоха, до речі, багата на знайомства з відомими у світі людьми, скажімо, з Валентиною Терешковою, Маргарет Тетчер, Збігневом Бжезинським та іншими. Однак серцем і помислами він найчастіше — у рідних краях, з тривогами і проблемами співвітчизників. Бо не провізорська (в розхожому трактуванні цього слова) в нього душа, а душа істинного гуманіста.

Михайло НОВИК.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 09.01.2004 в справі № 23/55-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Промересурс» (03127, м. Київ, просп. 40-річчя Жовтня, 120, корп.1, код в ЄДРПОУ 31807812, п/р 26006013353841, Подільське відділення КМФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322012) визнано банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Капелюшного І. В. (03037, м. Київ, а/с 53; ліцензія серії АА № 249639 від 19.10.2001 р.)

Письмові заяви кредиторів направляти в місячний строк до суду та ліквідатору.

КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

Закон діє після набрання чинності

Із Рішення Конституційного Суду України від 25 грудня 2003 року № 22-рп/2003 у справі за конституційним поданням 53 і 47 народних депутатів України про офіційне тлумачення положення частини третьої статті 103 Конституції України (справа щодо строків перебування на посту Президента України).

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу за конституційними поданнями 53 і 47 народних депутатів України про офіційне тлумачення положення частини третьої статті 103 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Німченка В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, встановив:

Суб'єкт права на конституційне подання — 53 народних депутати України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини третьої статті 103 Конституції України, згідно з яким одна й та сама особа не може бути Президентом України більше ніж два строки підряд.

Автори клопотання вважають, що передбачене частиною третьою статті 103 Конституції України обмеження може бути застосоване лише стосовно особи, яка за цією Конституцією була двічі обрана Президентом України, склала присягу і виконувала протягом конституційного строку визначені саме цим Основним Законом України повноваження. Невизнання цього обмеження означало б надання чинній Конституції України зворотної дії в часі і порушило б вимоги статей 19, 38, 58, 64 Конституції України. Тому є потреба в офіційному тлумаченні Конституційним Судом України положення частини третьої статті 103 Конституції України щодо того, чи має воно зворотну дію в часі, чи поширюється передбачене ним обмеження на особу, обрану Президентом України з іншим правовим статусом та повноваженнями до набуття чинності цією Конституцією.

Інший суб'єкт права на конституційне подання — 47 народних депутатів України — також звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення зазначеного положення статті 103 Конституції України «на предмет можливості бути обраним Президентом України на наступний строк громадянина Кучми Леоніда Даниловича, який з червня 1994 року займає пост Президента України».

Під час підготовки справи до розгляду на запити Конституційного Суду України надійшли висновки вищих юридичних навчальних закладів та наукових установ України.

На думку фахівців юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, обмеження права на зайняття поста Президента України, передбачене статтею 103 Конституції України, може застосовуватися у часі лише щодо відносин, які виникли після набрання чинності цією Конституцією. У їхньому розумінні статті 103 «Кучма Леонід Данилович за Конституцією України 1996 року обирався Президентом України перший раз. Виконання ним обов'язків за час дії Конституції України з 1996 року до 14 листопада 1999 року, тобто до дня перших виборів Президента України за новою Конституцією України, не може вважатися п'ятирічним строком повноважень Президента України». При цьому «право бути обраним на пост Президента України після прийняття Конституції України 1996 року виникло один раз і було реалізоване Л. Кучмою єдиний раз у 1999 році».

Фахівці Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, Інституту державного будівництва та місцевого самоврядування Академії правових наук України вважають, що право громадянина України бути обраним Президентом України, як і інші конституційні права і свободи громадянина, не можуть бути обмежені. На їх думку, «водночас з моменту набрання чинності Конституцією України починає діяти й конституційне обмеження щодо кількості повторних строків перебування однієї і тієї ж особи на посаді Президента України (частина третя статті 103 Конституції України). Інше тлумачення цієї норми призвело б до вилучення із принципу рівності конституційних прав окремих осіб, що є неприпустимим з огляду на засади демократії, верховенства права та Закону».

У висновку стверджується, що оскільки розділ XV «Перехідні положення» Конституції України 1996 року не містить будь-яких конкретних обмежень щодо строків повноважень вищих органів державної влади України, норма Конституції України 1996 року, яка встановлює, що одна й та сама особа не може бути Президентом України більше ніж два строки підряд, починає діяти з моменту набрання чинності Конституцією України і не може мати зворотної дії в часі (стаття 58). Також відзначається, що «положення частини третьої статті 103 Конституції України не поширюється на обрання особи Президентом України до набрання чинності цією Конституцією, тобто під час дії Конституції (Основного Закону) УРСР 1978 року та Закону УРСР «Про Президента Української РСР» від 5 липня 1991 року».

Згідно з висновком фахівців Одеської національної юридичної академії «участь Л. Д. Кучми у виборах 1999 року розглядається в сенсі чинної Конституції України як перше претендування на посаду Президента України». Вони зазначають, що «отримання посади Президента передбачає виконання обов'язкових умов, серед яких виокремлюється обрання особи Президентом України на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування та складення обраним Президентом присяги народові України на урочистому засіданні Верховної Ради України. З моменту прийняття присяги юридично вважається, що особа займає посаду Президента України і починається відлік строку перебування особи на посаді Президента України. Саме виконання перелічених умов є обов'язковим для визначення кількості строків перебування особи на посаді Президента України».

Фахівці Інституту держави і права ім. В. М. Корецького Національної академії наук України вважають, що «діючий Президент України був обраний за Конституцією України 1996 року вперше. Саме ця обставина має враховуватись при офіційному тлумаченні Конституційним Судом України частини третьої статті 103 чинної Конституції України». Свій висновок вони обґрунтовують тим, що втратила чинність нормативна база щодо інституту Президента України, яка існувала до набрання чинності Конституцією України 1996 року, і що будь-які «положення цих правових актів не були пролонговані», а норми, в тому числі положення частини третьої статті 103 Конституції України 1996 року, не мають зворотної дії.

З прийняттям Конституції України 1996 року визнані такими, що втратили чинність у повному обсязі, Конституція (Основний Закон) України 1978 року з наступними змінами і доповненнями та Конституційний Договір між Верховною Радою України та Президентом України «Про основні засади організації та функціонування державної влади і місцевого самоврядування в Україні на період до прийняття нової Конституції України» від 8 червня 1995 року. Відповідно до Закону України «Про вибори Президента України» від 5 березня 1999 року втратили чинність: Закон України «Про вибори Президента України» від 5 липня 1991 року, Постанова Верховної Ради України «Про застосування законів України «Про вибори народних депутатів України», «Про вибори Президента України», «Про вибори депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських, районних у містах, обласних Рад» від 13 липня 1994 року.

За Конституцією України Президент України як глава держави і гарант державного суверенітету, територіальної цілісності, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина наділений функцією забезпечення державної незалежності, національної безпеки і правонаступництва держави. Його повноваження закріплені лише на конституційному рівні (статті 102, 106 Конституції України).

Пункт 3 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України передбачив, що чергові вибори Президента України мали проводитися в останню неділю жовтня 1999 року. Таким чином, Президент України після набрання чинності Конституцією України 1996 року набув нових повноважень і здійснював їх до 30 листопада 1999 року (до моменту складення присяги новообраним Президентом України).

Положення частини третьої статті 103 Конституції України має тлумачитись у системному поєднанні та нерозривному зв'язку зі змістом статті 103 та Конституції України в цілому, а не з правовими актами, які визначали інший статус Президента України і втратили чинність після прийняття Конституції України 1996 року.

За загальновизнаним принципом права закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи (стаття 58 Конституції України). Конституційний Суд України в Рішенні від 13 травня 1997 року (справа щодо несумісності депутатського мандата) виклав правову позицію, за якою принцип незворотності дії в часі поширюється також на Конституцію України. Це є гарантією стабільності утвердження держави як правової, в якій визнається і діє принцип верховенства права (статті 1, 8 Конституції України).

Оскільки частина третя статті 103 Конституції України не містить будь-яких винятків щодо дії передбаченого нею обмеження у часі, а в інших нормах Конституції України також немає застережень про надання зворотної дії положенню зазначеної статті, це положення поширюється лише на правовідносини, які виникли після набрання чинності Конституцією України.

Буквальне тлумачення статті 103 Конституції України засвідчує, що нею встановлено обмеження щодо можливості однієї і тієї особи перебувати на посту Президента України більше ніж два строки підряд. Частиною першою статті 103 Конституції України передбачено, що Президент України обирається строком на п'ять років. Тобто Конституція України обмежує перебування однієї і тієї особи на посту Президента України визначеними нею двома строками підряд.

При цьому згідно з Конституцією України строк перебування на посту Президента України починається з моменту складення присяги народові на урочистому засіданні Верховної Ради України (частина перша статті 104) і закінчується із вступом на пост новообраного Президента України (частина перша статті 108).

Таким чином, передбачене Конституцією України обмеження щодо зайняття однією і тією особою поста Президента України стосується лише особи, яка, по-перше, займала пост Президента України два строки підряд, а по-друге, набувала повноважень Президента України відповідно до частини першої статті 104 Конституції України.

Отже, особа, яку вперше було обрано Президентом України за чинною Конституцією України в 1999 році, має право балотуватися на чергових виборах Президента України у 2004 році.

На підставі викладеного Конституційний Суд України **в и р і ш и в**:

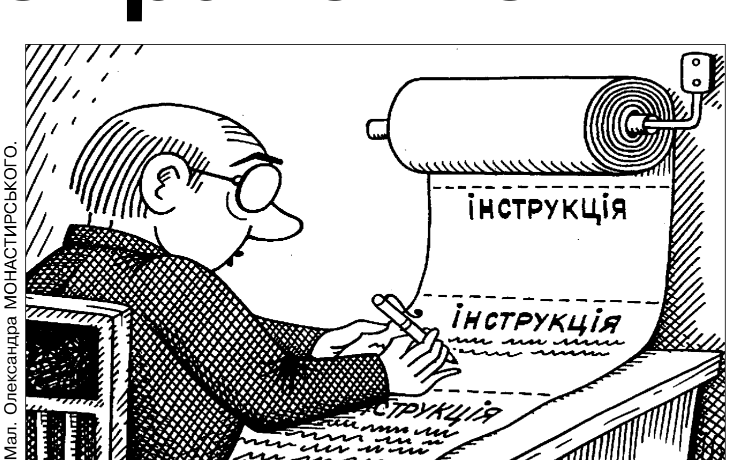
1. В аспекті конституційних подань положення частини третьої статті 103 Конституції України, за яким одна й та сама особа не може бути Президентом України більше ніж два строки підряд, треба розуміти так, що це положення поширюється лише на осіб, яких обирають на пост Президента України після набуття чинності Конституцією України 1996 року. Особа, яку вперше було обрано Президентом України за чинною Конституцією України в 1999 році, має право балотуватися на чергових виборах Президента України у 2004 році.

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

ІНСТРУКЦІЯ «ПІД СЕБЕ»

І це не самоправство?

На жаль, ми так звикли до безправ'я, що інколи не помічаємо, як нас «шукують» чиновники різного рангу, часом порушуючи наші права, змушуючи діяти за правилами, котрі вони самі придумали. Так і хочеться згадати класика: життя — театр, а люди в ньому актори. Тільки чомусь не минає відчуття того, що не актори ми, а маріонетки, ляльки чинуш, яких ми, платники податків, ще й утримуємо.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Школяр, назвемо його Олександр, мав представити довідку про склад родини в одну шановану державну інстанцію. Звернувшись до столичного ЖЕКу № 211 (житлово-комунальне підприємство по-новому), Олександр і не думав, що одержати звичайну довідку йому буде не просто складно, а архіскладно. Паспортистка й бухгалтер, склавши відповідний документ, відправили Олександра підписати його до начальника Миколи Сандугея. Той приголомшив хлопця: твої батьки мають заборгованість із квартплати (про це, до речі, написали і в довідці), а тому довідку не підпишу! Аргументи батьків, котрі наступного дня постали перед ясні очі чиновника, що тій заборгованості більш як три роки (отже, підлягає списанню), по-перше, а по-друге, вона утворилася в період, коли родина в квартирі не проживала, не подіяли. На запитання — чи має право начальник ЖЕКу не видавати довідку, була чітка відповідь: маю! І послався начальник, щоправда, чомусь на указ Президента «Про реструктуризацію заборгованості з квартплати», запропонувавши принести всі квитанції зі сплати комунальних платежів, після вивчення яких, можливо, буде підписано жаданий папірець.

Чи лукавив начальник ЖЕКу, чи вирішив, що йому все дозволено, а тільки відомо, що немає жодного правового документа, який надавав би право працівнику контори знущатися з людей і не видавати довідки за наявності заборгованості із квартплати.

За роз'ясненнями про правомірність дій начальника ЖЕКу № 211 я звернувся в Дарницьку районну держадміністрацію до начальника управління житлового господарства Юрія Похвальоного. Цей начальник так само, як і попередній, чомусь Закон «Про реструктуризацію заборгованості з квартирної плати, плати за житлово-комунальні послуги, спожиті газ і електроенергію» назвав указом Президента і сказав, що він надає право ЖЕКам не видавати довідки поки не буде погашено заборгованість. Отак і не інакше. Але в цьому законі немає такої статті! Це право чиновники установили собі самочинно.

От і виходить, що перші уроки правосвідомості наші діти одержують від таких сандугеїв. І засвоять вони, що не закон править бал у країні, а чиновник. І зрозуміють, що простіше шукати «обхідні» шляхи, аніж доводити свою правоту у високих і судових кабінетах. І хоч би що ми робили, наша держава ніколи не стане правовою, поки керівні посади (і не тільки) обіймають люди, здатні із закону зробити інструкцію «під себе».

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Коментар юридичного відділу редакції

Закон України «Про реструктуризацію заборгованості з квартирної плати, плати за житлово-комунальні послуги, спожиті газ і електроенергію» не дає право працівникам житлово-експлуатаційних контор відмовляти у видачі довідок на підставі наявної в мешканця заборгованості з комунальних і інших платежів. Згідно зі ст. 4 цього закону заборгованість громадян, котрі не уклали договір про реструктуризацію заборгованості і не оплачують поточних платежів, стягується житлово-комунальними підприємствами за рішенням суду.

Довідка стосовно складу родини не повинна мати реквізитів про інформацію щодо заборгованості з квартплати і комунальних платежів. Наявність такого запису суперечить суті самої довідки. З огляду, що довідка видається для пред'явлення в інші інстанції, інформація про заборгованість у ній може бути розцінена як така, що порушує права громадянина на особисте життя і його таємницю.

Крім цього, згідно зі ст. 9 Закону України «Про інформацію» всі громадяни мають право на вільне одержання, використання і поширення інформації, необхідної для реалізації їхніх прав, свобод і законних інтересів. А 31 стаття цього закону зобов'язує державні органи і організації безперешкодно і безплатно надавати громадянину інформацію про нього.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69000, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) від 29.12.2003 року у справі № 20/21-25/108 визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Першотравневий завод сільськогосподарських машин» (код ЄДРПОУ 00235832, адреса: 71118, м. Бердянськ Запорізької області, вул. Свободи, 117/3, р/р 2600820849700 в БВ ЗРУ КБ «Приватбанк», МФО 313399) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Плахотнік Олександр Олегович (ліцензія АА № 047952 від 19.10.2001 р. видана Мінекономіки).

Тел. (06153) 6-43-04.

Регіональний економіко-правовий центр з питань банкрутства

ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ ТА З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД 24.05.01. ЗА №14

ПРОВОДИТЬ НАВЧАЛЬНИЙ КУРС

АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ

(розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)

з 26 по 31 січня 2004 р.
з 23 по 28 лютого 2004р.

До уваги керівників всіх ланок підприємств усіх форм власності

Запрошуємо на семінар за темою:

ЗМІНИ В ЦИВІЛЬНОМУ І ГОСПОДАРСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

ДОПОВІДАЧІ: судді Вищого господарського суду України, науковці та досвідчені юристи.

28 січня 2004 року

Адреса:03113, м. Київ,пр. Перемоги, 57, 10-й пов.

(044) 495-21-18, 495-21-19, 495-21-20.

e-mail: arbiter@ukr.net http: www.arbiter.kiev.ua

Товариство з обмеженою відповідальністю «Підприємство «Антарес ЛТД»

зареєстроване Печерською районною державною адміністрацією м. Києва від 20.05.1994 р. за № 17179, ідентифікаційний код 16472882, припиняє свою діяльність шляхом ліквідації за рішенням Загальних Зборів Учасників. Претензії приймаються протягом місяця.

ЗАО «Юг–торг»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 18.03.2004 р. о 10.00 за адресою: м. Донецьк, б. Шевченко, 6 б. Початок реєстрації о 9.00.

Порядок денний:

1. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності за 2003 р.
2. Звіт і висновок ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності за 2003 р.
3. Затвердження балансу і річного звіту Закритого акціонерного товариства «Юг-торг».
4. Про порядок розподілу прибутку Товариства і виплату дивідендів акціонерам товариства за 2003 рік.
5. Про затвердження Установчих документів в новій редакції.
6. Вибори органів управління і контролю.

Для участі в загальних зборах необхідно мати:

- паспорт;
- доручення на право участі, для представників акціонерів.

За заявами управління ПФУ в Снятинському районі господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справи про банкрутство та відкрив ліквідаційні процедури щодо наступних господарств:

— № Б-7/125 с/с «Золотий колос» (с. Рудники, Снятинський район);
— № Б-7/126 АПФ «Задубрівське насіння» (с. Задубрівці, Снятинський район);
— № Б-7/127 а/м «Черемош» (с. Княже, Снятинський район);
— № Б-7/128 КСП «Підгір'я» (с. Тростянець, Снятинський район);
— № Б-7/129 ВАТ «Вільна Україна» (с. Красноставці, Снятинський район).

Ліквідатором по даних справах призначений Швець О. Я. (ліцензія АА № 315442, м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 149/26). Кредитори можуть звертатися в місячний термін від дня публікації оголошення із заявами про визнання майнових вимог.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) 25 грудня 2003 року порушив справу за № 10/274-03 про банкрутство Дочірнього підприємства «Промінтерсах-Гонорівський цукровий завод» Товариства з обмеженою відповідальністю «Промінтерсах» (Вінницька область, Ямпільський район, с. Гонорівка, вул. Заводська, 1, п/р 260057725 в ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247, код ЄДРПОУ 30807565).

Розпорядником майна призначено Міщишина Михайла Олександровича (ліцензія АА № 047756 від 01.10.2001 р., м. Вінниця, вул. Козицького, 36, кв. 427, т. 35-30-58, 32-28-58).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ЗАТ «Прогресивні технології»

повідомляють про повторне проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються автотранспортні засоби ЗАТ «Прогресивні технології», розташовані за адресою: м. Донецьк, вул. Баумана, 14 зі зниженням початкової ціни продажу на 30 %: 1. Автомобіль ISUZU-Impulse, 1991 р., початкова ціна продажу — 1510,60 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 75,53 грн. 2. Кузов автомобілю Ford-Taurus, 1990 р., початкова ціна продажу — 1641,50 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 82,08 грн. 3. Кузов автомобіля Chevrolet-Austra, 1987 р., початкова ціна продажу — 1631,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 81,55 грн. 4. Автомобіль Ford-Aerostar, 1989 р., початкова ціна продажу — 1470,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 73,50 грн. 5. Кузов автомобілю Chevrolet-Astra, 1990 р., початкова ціна продажу — 1618,40 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 80,92 грн. 6. Автомобіль Ford-F-350, 1988 р., початкова ціна продажу — 1288,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 64,40 грн. 7. Автомобіль Chevrolet-Van-20, початкова ціна продажу — 1450,40 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 72,52 грн. 8. Автомобіль Geo-Storm, 1991 р., початкова ціна продажу — 1521,80 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 76,09 грн. 9. Автонавантажувач Yale-Fork, 1985 р., початкова ціна продажу — 210,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 10,50 грн. 10. кузов ВАЗ-1111, 1992 р., початкова ціна продажу — 691,60 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 34,58 грн. 11. Кузов ВАЗ-1111, 1992 р., початкова ціна продажу — 691,60 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 34,58 грн. 12. Кузов ВАЗ-1111, 1992 р., початкова ціна продажу -691,60 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 34,58 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області.

Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 16 лютого 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 23 лютого 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 15-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський. 8. Довідки за телефонами: 385-39-52/23.

Ліквідатор Дочірнього підприємства «Будівельно–монтажний поїзд № 317» ВАТ транспортного будівництва «Дніпротрансбуд» та Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (організатор торгів)

проводить аукціон з продажу майна підприємства-банкрута — ДП «Будівельно-монтажний поїзд № 317» ВАТ транспортного будівництва «Дніпротрансбуд», яке розташоване за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Лісопаркова, 14. Загальна характеристика об'єкта продажу: лот № 1 — нерухомість, устаткування та товарно-матеріальні цінності. Початкова вартість продажу 19657,61 грн.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір — 17 грн. перераховується на: п/р 260083001161 в ДФ АТ «ВАбанк» МФО 305868, код ЄДРПОУ 13420399 Придніпровської товарної біржі, м. Дніпропетровськ до 25.02.04 р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 25.02.04 р. включно на Придніпровській товарній біржі за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 15А, кімн. 73, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з технічними характеристиками об'єктів звертатися за тел.: (056) 744-19-31, 740-20-46. З питань оформлення участі в аукціоні звертатися за тел.: (0562) 35-77-45.

Аукціон відбудеться 27.02.04 р., об 11.00 у торговому залі Придніпровської товарної біржі за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 15А. Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати аукціону оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу.

До відома громадськості

ВАТ «Донецький металургійний завод»

звернувся в національну комісію з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з транспортуванням природного і нафтового газу розподільчими трубопроводами.

Поштова адреса: 83062, м. Донецьк,
вул. Ткаченко, 122
Телефон: (0622) 61-25-41
Факс: (062) 332-24-23.

«ЗАТ СП «Укрсибтрансавіа»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 10 березня 2004 року о 10-00.

Порядок денний:

1. Звіт Правління товариства про результати діяльності товариства в 2001-2003 р. р.
2. Звіт Правління товариства про результати виконання протоколів загальних зборів акціонерів № 5 від 08.08.00 та № 7 від 08.08.01.
3. Затвердження звіту та балансу.
4. Обрання Правління товариства.
5. Обрання спостережної ради товариства.
6. Обрання ревізійної комісії.
7. Про виплату заробітної плати, виплат до бюджету, покриття збитків та розподіл дивідендів.
8. Про внесення змін до Статуту та Установчого договору.

Збори відбудуться за адресою: м. Київ, вул. Хорива, 11А.

Реєстрація акціонерів — за місцем проведення зборів о 9-30.

На вимогу акціонера, що володіє більше ніж 10% акцій ВАТ «Станція «Придніпровська» скликаються загальні збори ВАТ «Станція «Придніпровська» з наступним порядком денним:

1. Визначення основних напрямів діяльності товариства;
2. Внесення змін до статуту товариства;
3. Обрання та відкликання членів спостережної ради, виконавчого органу та ревізійної комісії;
4. Затвердження річних результатів діяльності, затвердження звітів і висновків ревізійної комісії, порядку розподілу прибутку, визначення порядку покриття збитків;
5. Затвердження правил процедури та інших внутрішніх документів;
6. Визначення умов оплати праці вищих посадових осіб;
7. Різне.

Загальні збори відбудуться об 11 годині 9 березня 2004 року в приміщенні правління товариства в с. Куцеволівка Онуфріївського району Кіровоградської області. Закінчення реєстрації о 10 годині 45 хвилин. При собі акціонеру мати документ, що посвідчує особу, для представників — належним чином оформлену довіреність.

Господарський суд Дніпропетровської області визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру по відношенню до підприємств:

1. ТОВ «Хімснаб», код ЄДРПОУ 30627792; 49000, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 170, постанова від 13.01.04 р. по справі № Б24/149/03.
2. ТОВ «Василівське», код ЄДРПОУ 137041599; 52550, Дніпропетровська область, Синельниківський район, с. Василівка на Дніпрі, вул. Петровського, 16, постанова від 24.12.03 р. по справі № Б 15/23/03.

Ліквідатором по вищезазначених підприємствах, призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, заяви від кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158, т. (056) 370-74-70.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ «Артемівська харчосмакова фабрика», повідомляють про повторне проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляється цілісний майновий комплекс ТОВ «Артемівська харчосмакова фабрика», розташований за адресою: Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Соборна, 15 зі зниженням початкової ціни продажу на 30% — 233938,60 грн., у т. ч. ПДВ. гарантійний внесок — 11696,93 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону — 17,00 грн. перераховуються на р/р 26003980532 в УСБ, м. Артемівська, МФО 334033, ОКПО 25608487, Артемівському філіалу Донецькій товарній біржі. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації в газеті по 18 лютого 2004 р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 23 лютого 2004 р., у Артемівському філіалу Донецькій товарній біржі об 11-00 за адресою: м. Артемівськ, вул. Сибірцева, 21/8. Довідки за телефонами: 385-39-23/52.

Приватне підприємство «Нера»

ідентифікаційний код 31485558, повідомляє про свою ліквідацію. Адр.: 02002, Київ-02, вул. Луначарського, буд. 24-Г, кв.85.

ТОВ СП «Сільські ресурси»

КОД за ЄДРПОУ 31192685, оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймаються за тел.: 8 (0512) 35-16-40 протягом місяця з дня публікації в газеті.

Господарський суд Черкаської області 08.07.03 р. Постановив по справі № 14/1880 визнати Науково-виробничу фірму «Синтез» (ЄДРПОУ 14183228, м. Черкаси, вул. Пастерівська, 104) банкрутом та відкрити ліквідаційну процедуру. Призначити ліквідатора Зозулю С. І. (ліцензія № 249609 від 19.10.01 р.).

Закрите акціонерне товариство «Завод керамічних стінових матеріалів»,

адреса: 03026, м. Київ, вул. Червонопрапорна, 135, тел. для зв'язку: 267-63-05, код за ЄДРПОУ 31985735, свідоцтво № 04339 оголошує про свою ліквідацію згідно із рішенням засновників у зв'язку із відсутністю трудової діяльності.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за вказаним номером телефону.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) визнав банкрутом відкрите акціонерне товариство «Обізнівське» (39052, с. Обізнівка, Глобинський район, Полтавська область, р/рах. № 26007347942001 в Кременчуцькій філії ПРУ КБ «Приватбанк», МФО 331531, код ЄДРПОУ 00845752). Відкрито ліквідаційну процедуру. Постанова від 10.12.2003 р., справа № 8/235.

Ліквідатором призначено Борових Ігора Авнеровича, ліцензія АА № 250471 від 24.04.2002 р. Тел.: (0532) 506-499, 566-712.

Господарським судом Сумської області по справі № 12/2 12.01.04 р. винесена постанова про визнання банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Дочірнього підприємства ВАТ «Сумиобленерго» код 30497384 м. Суми вул. Харківська, 125, р/р 26007001000010 в СФ ВАТ Банк «Біг Енергія», МФО 337803.

Ліквідатором банкрута призначено Арбітражного керуючого Хижняка В. О., ліцензія АА № 249723 від 19.10.01 р., м. Суми, вул. Харківська, 4/130, тел/факс: 8-0542-36-92-73.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 15 грудня 2003 року по справі № 15/191 Б порушено справу про банкрутство Колективного сільськогосподарського підприємства «Черкаське» (адреса: с. Черкаське, Слов'янського району, Донецької області, р/р № 260032001181001 в Донецькій дирекції ТОВ «Україна», МФО 334572, код ЗКПО 00697308).

З 15 грудня 2003 року запроваджено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядник майна — арбітражний керуючий Кондратьєва М. В. (ліцензія № 249779, 83086, м. Донецьк, вул. Горького, 34, тел. 8 (062) 3352544).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ЗАТ «АЛЬФА-БАНК»

Фінансова звітність за 4-й квартал 2003 року

**Ліц. НБУ №61 від 03.12.2001 р.
та письмовий дозвіл НБУ №61-3 від 31.05.2002 р.
МФО 300346, Київ, вул. Десятинна, 4/6. Тел. 490 4600**

Звіт про фінансові результати за 4-й квартал 2003 р.

(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року
1	Чистий процентний дохід	11975	9582
2	Чистий комісійний дохід	13118	5682
3	Дивідендний дохід	0	19
4	Чистий торговельний дохід	2300	(257)
5	Прибуток / збиток від інвестиційних цінних паперів	1	302
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	1500	1997
8	**Усього доходів**	**28894**	**17325**
9	Загальноадміністративні витрати	(15037)	(9982)
10	Витрати на персонал	(3834)	(2425)
11	**Прибуток до оподаткування**	**10023**	**4918**
12	Чисті витрати на формування резервів	(8237)	(3563)
13	Прибуток до оподаткування	1786	1355
14	Податок на прибуток	(1226)	(1072)
15	**Прибуток після оподаткування**	**560**	**283**
16	Непередбачені доходи / витрати	0	0
17	**Чистий прибуток / збиток банку**	**560**	**283**
18	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	0
19	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	0

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за 4-й квартал 2003 р.

(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	
1	Гарантії, що надані клієнтам	93	500	(407)
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	178 525	6 670	171 855
5	Валюта та банківські метали, які куплені, але не отримані	12 808	0	12 808
6	Сумнівні вимоги за операціями з валютою та банківськими металами	0	0	0
7	Сумнівні вимоги за операціями з фінансовими інструментами, крім інструментів валютного обміну	0	0	0
8	Надана застава	13 324	0	13 324
10	Усього	204 750	7 170	197 580

Баланс за 4-й квартал 2003 р.

(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в НБУ	20 825	7 536
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках	63 314	74 644
4	Цінні папери на продаж	11 410	13 700
5	Кредити та заборгованість клієнтів	371 543	301 981
6	Інвестиційні цінні папери	20	0
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	83 671	20 208
9	Нараховані доходи до отримання	0	0
10	Інші активи	2 963	3 633
11	Усього активів	9 222	9 452
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	196 931	156 398
13	Кошти клієнтів	164 775	93 302
14	Інші депозити	35 259	69 595
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
16	Нараховані витрати до сплати	2 390	1 438
17	Інші зобов'язання	51 556	36 743
18	Усього зобов'язань	450 911	357 476
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	73 000	73 000
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
21	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
22	Емісійні різниці	6	6
23	Резерви	668	356
24	Результати переоцінки основних засобів та нематеріальних активів	37 823	4
25	Результат минулих років,	0	29
26	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	0	0
27	Прибуток звітного року, що очікує затвердження	560	283
28	Збитки звітного року, що очікують затвердження	0	0
29	Результат поточного року	0	0
30	Усього власного капіталу	112 057	73 678
31	Усього пасивів	562 968	431 154

Голова Правління — А. В. Снєгірєв
Головний бухгалтер — Л. Б. Гладченко

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області виступає організатором публічних торгів (аукціону) з продажу майна:

1. Підприємства банкрута — ТзОВ ВКФ «Кварта» (справа № Б-7/62). До продажу пропонується активи, які знаходяться за адресою: Івано-Франківська обл. м. Надвірна, вул. Калнишевського, 1. Лот 1. Обладнання та майно консервного цеху (потребує демонтажу, будівля продана), яке складається з 30 найменувань в кількості 182 одиниць. Початкова ціна лота 79963 (сімдесят дев'ять тисяч дев'ятсот шістдесят три) грн. Лот 2. Холодильник «Дніпро»; електроплита; цистерна дюралюмінієва; ємність харчова 25 м. куб. нерж.; резервуар РГС 125 V=25 м. куб.; цистерна емальована V=16 м. куб.; тачка; пральна машина; холодильник «Ока»; вага на 50 кг; машина для наклейки етикеток; коренерізка; м'ясорубка; капусторізка; меблева стінка «Бистриця». Початкова ціна лота 132194 (сто тридцять дві тисячі сто дев'яносто чотири) грн.

2. Підприємства банкрута — СП «Автотранспортне підприємство» (справа № Б-11/165). Загальна характеристика об'єкта продажу, який знаходиться за адресою: Івано-Франківська обл., смт. Рожнятів, вул. 8 Березня, 6. Лот 3. Комплекс будівель та споруд (заг. площа забудови 1459,4 м. кв.) у складі: адміністративного та виробничого приміщення літ. А, приміщення котельні та металічного складу літ. Б, приміщення складів літ. Б, приміщення складів літ. В, Г, приміщення прохідної літ Д., автозаправочна станція, навіс з оглядовою ямою. Початкова ціна 117574 (сто сімнадцять тисяч п'ятсот сімдесят чотири) грн.

3. Підприємства банкрута — ВАТ «Бережанська макаронна фабрика» (справа № 10/Б-88). Загальна характеристика активів, які знаходяться за адресою: Тернопільська обл., м. Бережани, вул. Тернопільська, 21. Лот 4. Будівлі та споруди з обладнанням, які включають: 3-х поверхова будівля фабрики з обладнанням по випуску макаронів, мінімакаронною лінією; двома пекарнями, сауною, адмінприміщенням; складські приміщення з залишками товарно-матеріальних цінностей; септик; трансформаторна підстанція та залізобетонна огорожа. Початкова ціна 419143 (чотириста дев'ятнадцять тисяч сто сорок три) грн. Лот 5. Металевий торговий кіоск, 2001 р. в., початкова ціна 3500 (три тисячі п'ятсот) грн. Лот 6. Автомобіль ГАЗ-3307, фургон спеціалізований як хлібовоз; 1987 р. в.; в задовільному стані, технічно справний; початкова ціна 4770 (чотири тисячі сімсот сімдесят) грн. Лот 7. Автомобіль «Газель» фургон, 1996 р. в.; потребує ремонту; початкова ціна 7314 (сім тисяч триста чотирнадцять) грн. Лот 8. Автомобіль РАФ-2203-01, 1993 р. в.; потребує ремонту; початкова ціна 3180 (три тисячі сто вісімдесят) грн.

4. ВАТ «Львівське заводоуправління будівельних матеріалів» (справа № 2/664-24/242). Загальна характеристика об'єкта продажу, який знаходиться за адресою: Львівська обл., м. Винники, вул. Івасюка, 42. Лот 9. Незавершене будівництво житлового будинку, заг. площа 1799,7 м. кв., розташований на земельній ділянці 0,28 га. Початкова ціна лота 65594 (шістдесят п'ять тисяч п'ятсот дев'яносто чотири) грн.

Для реєстрації учасникам аукціону необхідно подати: заяву; копія документа про сплату гарантійного внеску та реєстраційного збору; крім того фізична особа зобов'язана подати: копію паспорта та копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера; юридична особа — копії Свідоцтва про державну реєстрацію. Довідки про включення в ЄДРПОУ, Свідоцтва про реєстрацію платника ПДВ (якщо покупець с платником) та документ, який посвідчує повноваження представника. Заявки на участь в аукціоні приймаються, гарантійні внески учасників аукціону (10 % від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховуються на р/р 260064425 в Івано-Франківській ОД АППБ «Аваль», МФО 336462, код 26255708 до 21.02.2004 р. включно. З питань оформлення участі в аукціоні та ознайомлення з характеристиками об'єктів продажу звертатися за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2А, оф.7. т.(0342) 50-24-94. Додаткова інформація на сайті www. torguem. com. ua.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 24.02.2004 р. об 10 год. 30 хв. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2А, оф.7.

Правління відкритого акціонерного товариства «Ватутінський комбінат вогнетривів»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 24 березня 2004 року.

Порядок денний:

1. Звіт Правління «Про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2003 рік та основні напрями роботи на 2004 рік».
2. Звіт Ради Товариства.
3. Звіт Ревізійної комісії товариства.
4. Про внесення змін до Статуту та нормативних актів Товариства.

Початок зборів о 13 годині. Реєстрація акціонерів та їхніх представників 24 березня 2004 року з 9 години до 12.45.

Для участі у зборах з собою мати:

1. Документ, який посвідчує особу (для фізичних осіб).
2. Доручення на право участі у зборах (для юридичних осіб).

Місце проведення зборів: м. Ватутіне, вул. Індустріальна, 11, «Ватутінський комбінат вогнетривів», актовий зал. Довідки за телефоном: (04740) 6-23-10.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ «Універсал-П», *повідомляють* про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи, розташовані за адресою: м. Макіївка, вул. Патона, 20: Будівлі, обладнання та автотранспортні засоби, початкова ціна продажу — 147082,90 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 7354,15 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 16 лютого 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 23 лютого 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 12-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 385-39-52/23.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) Постановою по справі № Б-31/123-02 від 12.01.04 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Хлібопродукт» (код 25609860, м. Харків, вул. Чоботарська, 80, п/р 2600801314640 в АКБ «Базис», м. Харків, МФО 351760) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор арбітражний керуючий Шишкін О. Ю., ліц. АА № 249709 від 19.10.01 р. (Харків-125, Червоношкільна набережна, 16, оф. 301).

Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Харківської обл. протягом місяця від дня публікації.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Макіївського державного АТП 11458, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи Макіївського державного АТП 11458: 1. Група інвентарних об'єктів другого загону, розташованих за адресою: м. Макіївка, Червоногвардійський район, вул. Рибалко, с. Красний партизан, початкова ціна продажу — 86817,00 без ПДВ, гарантійний внесок —4340,85 грн. 2. Автомобіль ЗІЛ-138, 1988 р., розташований за адресою: м. Макіївка, с. Октября початкова ціна продажу — 7833,33 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 391,67 грн. 3. Автомобіль ЗІЛ-138, 1975 р., розташований за адресою: м. Макіївка, с. Октября початкова ціна продажу — 7700,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 385,00 грн. 4. Автомобіль ГАЗ-3307, 1993 р., розташований за адресою: м. Макіївка, с. Октября початкова ціна продажу — 7766,67 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 388,33 грн. 5. Автомобіль ЗІЛ-138, 1989 р., розташований за адресою: м. Макіївка, с. Октября початкова ціна продажу — 7866,67 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 388,33 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 16 лютого 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 23 лютого 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 385-39-52/23.

АКБ "МЕРКУРІЙ"

**Балансовий звіт на 1 січня 2004 року
АКБ "МЕРКУРІЙ", Харків**

(тис.грн.)

	Найменування статті	01.01.04	01.01.03
		Розрахунок статті	
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	21266,26	11501,98
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	27,04	84,13
3	Кошти в інших банках	20024,90	12383,80
4	Цінні папери на продаж	7400,00	5500,00
5	Кредити та заборгованість клієнтів	145723,88	86204,58
6	Інвестиційні цінні папери	0,00	0,00
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній та дочірніх установ	0,00	0,00
8	Основні засоби та нематеріальні активи	15730,56	12378,84
9	Нараховані доходи до отримання	380,75	212,23
10	Інші активи	5111,12	995,91
11	**Усього активів**	**215664,51**	**129261,48**
12	Кошти банків	11131,50	0,00
13	Кошти клієнтів	150997,57	90802,46
14	Інші депозити	0,00	0,00
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	1913,11	0,00
16	Нараховані витрати до сплати	3653,89	879,79
17	Інші зобов'язання	9188,31	6000,20
18	**Усього зобов`язань**	**176884,38**	**97682,46**
19	Статутний капітал	24000,00	19500,00
20	Капіталізовані дивіденди	0,00	0,00
21	Акції, викуплені в акціонерів	0,00	0,00
22	Емісійні різниці	0,00	0,00
23	Резерви	2759,38	2582,95
24	Результати переоцінки	7768,36	5735,29
25	Нерозподілений прибуток у тому числі	4252,39	3760,77
26	Сума переоцінки при вибутті необоротних активів	0,00	0,00
27	**Усього власного капіталу**	**38780,13**	**31579,02**
28	**Усього пасивів**	**215664,51**	**129261,48**

Керівник банку — Соловйов В. П.
Головний бухгалтер — Акімова В. В.

**Звіт про прибутки та збитки
на 1 січня 2004 року
АКБ "МЕРКУРІЙ", Харків**

(тис.грн.)

	Найменування статті	01.01.04	01.01.03
		Розрахунок статті	
1.1	Процентний дохід	24321,30	15078,88
1.2	Процентні витрати	-11960,82	-6115,83
1	**Чистий процентний дохід**	**12360,48**	**8963,05**
2.1	Комісійний дохід	5546,23	3213,75
2.2	Комісійні витрати	-253,13	-198,82
2	Чистий комісійний дохід	5293,10	3014,93
3	Дивідендний дохід	0,00	0,00
4	Чистий торговельний дохід	676,81	797,09
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0,00	0,00
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0,00	0,00
7	Інший операційний дохід	221,76	137,08
8	**Операційний дохід**	**18552,15**	**12912,15**
9	Загальноадміністративні витрати	-5262,77	-3679,90
10	Витрати на персонал	-6255,14	-4745,93
11	**Прибуток від операцій**	**7034,24**	**4486,32**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-194,64	148,85
13	**Прибуток до оподаткування**	**6839,60**	**4635,17**
14	Податок на прибуток	-2826,57	-1130,20
15	**Прибуток після оподаткування**	**4013,03**	**3504,97**
16	Непередбачені доходи/витрати	7,06	23,57
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**4020,09**	**3528,54**

Керівник банку — Соловйов В. П.
Головний бухгалтер — Акімова В. В.

ОГОЛОШЕННЯ про проведення відкритих торгів на закупівлю робіт для ЗАТ "ТЕЦ-3"

1. Замовник торгів: Закрите акціонерне товариство "Теплоелектроцентраль-3".

1.1. Поштова адреса: 61036 м. Харків, вул. Енергетична, 3.

1.2. Контактні телефони: (0572) 26-12-25, 26-60-09, 26-11-91.

2. Інформація про роботи, що закуповуються:

2.1. Виконання будівельно-монтажних робіт по встановленню турбоагрегата ПТ-20-2,9/1,0 на Харківській ТЕЦ-3.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 61036 м. Харків, вул. Енергетична, 3.

Тендерна документація буде переслана поштою на адресу виконавця або через його представника протягом трьох календарних днів після отримання від виконавця письмового запиту про надання необхідних документів.

4. Кінцевий термін подання тендерних пропозицій: 13 лютого 2004 р.

5. Місце і дата розкриття тендерних пропозицій: 61036, м. Харків, вул. Енергетична, 3, 18 лютого 2004 р.

6. Додаткова інформація:

Крім тендерної пропозиції надати нотаріально завірену копію установчих документів та звітність за формою № 1,2 за останній звітний період.

Основні кваліфікаційні вимоги до виконавців:

- наявність системи якості на підприємстві;
- наявність ліцензій, дозволів та сертифікатів для виконання робіт;
- досвід роботи з виконання аналогічних замовлень з переліком підприємств-замовників;
- наявність умов виробництва, які забезпечують виконання вимог діючих правил, норм та стандартів:
- про метрологічне забезпечення;
- про укомплектованість технологічним обладнанням, устаткуванням, приладами та вимірювальним інструментом;
- інформація про можливість залучення субпідрядників, їх реквізити;
- зобов'язання про забезпечення допоміжним та електротехнічним обладнанням згідно замовної специфікації з вказівкою про вартість та умови оплати послуг з комплектації.

Кілька новин одного дня

Футбол. Почнемо з приємних. У Німеччині наш чемпіон успішно зіграв товариський матч проти сильного суперника.

«Штутгарт» (Німеччина) — «Динамо» (Україна, Київ). 3:4. Транхейм. «Роберт Шлінц штадіон». 1 000 глядачів. **Склад киян:** Шовковський, Гавранчич, Саблич (Несмачний, 46), Алессандро (Головко, 46), Амісулашвілі, Леко (Рінкон, 46), Чернат (Гіоане, 46), Огненович (Дмитрулін, 46), Белькевич, Верпаковскіс (Пеєв, 46), Шацьких (Клебер, 46).

Голи: Штреллер, 11, Мейра, 12, Шабич, 22 — Огненович, 30, Шацьких, 43, Клебер, 53, Рінкон, 89.

Що й казати, за сюжетом ця зустріч може посперечатися з найгострішим детективом. Програючи вже на 22-й хвилині — 0:3, динамівці відігралися, а на останніх хвилинах вирвали перемогу.

Цікаво, що перегради наші учасника Ліги чемпіонів, котрий через місяць в 1/8 фіналу зустрінеться з лондонським «Челсі». В чемпіонаті Бундесліги «Штутгарт» — на видноті, після першого кола ще з двома клубами ділить друге місце, поступаючись лідерові — «Вердеру» — лише чотирма очками. Штутгартці — одні з претендентів на чемпіонський титул.

Отже, опинившись у складній ситуації, динамівці не знітилися, змогли налагодити гру в центрі поля і запропонували суперникові гострий атакуючий, комбінаційний футбол. І ще до перерви кияни скоротили відставання до мінімуму. Перший гол у футболці київського «Динамо» провів Періца Огненович.

Потім Шацьких разом із Верпаковскісом вийшли на двох оборонців, і перший пробив упевнено і влучно. Воротар Хільдебранд був безсилий щось удіяти.

Після перерви Олексій Михайличенко зробив сім замін. Розігралися київські бразильці. Спершу Клебер випередив опікуна і замкнув простріл. А перемогу гостям приніс Рінкон, який ще раз довів уміння результативно зіграти головою на випередження. А відмінну передачу з флангу йому зробив Валентин Белькевич.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ще один матч на цьому зборі футболісти київського «Динамо» зіграють завтра на знаменитому «Олімпіаштадіоні» в Мюнхені.

Юнацька збірна України (U-18) під орудою Юрія Калитвинцева у ці дні змагається у традиційному меморіалі Валентина Гранаткіна у столиці Росії. Наші спортовці виграли у збірної Китаю — 3:0. **Голи:** Антонов (5, 31, 75).

Україна: Шуст, Зарицький, Семеряк (Кравченко, 61), Чигиринський, Антонюк, Мілько, Кулаков (Луценко, 80), Антонов (Коваленко, 85), Єрмак (Маковійчук, 55), Кругляк (Степанов, 46), Гай (Герасим'юк, 46).

У півфіналі суперник нашої команди — збірна Польщі, котра в останньому матчі перемогла литовських одноліток — 5:0. Інша півфінальна пара Росія — Білорусь.

Тепер про неприємну новину. У Москві на турнірі «Кубка чемпіонів Співдружності» другий склад динамівців у чвертьфіналі мінімально (0:1) поступився молдовському «Шерифу» з Тирасполя. Кияни мали чималу перевагу, створили безліч голевих моментів, але жодного не реалізували.

А ось футболісти «Шерифа», обороняючись, очікували на слушний момент. І він випав їм на 70-й хвилині, коли після подачі кутового тираспольцю Баришеву вдалося проштовхнути м'яча у ворота.

Кияни виступали в такому складі: Рева, Оберемко, Яценко, Пучков, Башлай, Каддурі, Алієв, Чеснаускіс (Гливина, 75), Хацкевич (Рожок, 75), Мілевський, Мелащенко (Воробей, 78).

Учора цей склад «Динамо» повернувся до Києва, де його гравці продовжать роботу.

Результати інших чвертьфінальних поєдинків московського турніру: «Динамо» (Тбілісі) — «Гомель». 4:1. «Каунас» — «Флора» (Таллінн). 2:2. ЦСКА (Москва) — «Сконто» (Рига). 0:1.

І насамкінець ще одна новина. Президент РФС **В'ячеслав Колосков** дав інтерв'ю газеті «Время новостей», у якому висловився про нинішній «Кубок чемпіонів Співдружності».

— Заперечувати, що інтерес до турніру падає, нерозумно, — сказав В'ячеслав Іванович. — Ми сподівалися, що коли так звані топ-команди — ЦСКА і київське «Динамо» — виставлять основні склади, то до турніру ставитимуться інакше. Але президент ЦСКА пояснив, що в команди новий тренер, у його плани підготовки наші змагання не вписалися. У свою чергу, «Динамо», дивлячись на армійців, змінило своє початкове рішення виступати найсильнішим складом. А стосовно якихось кроків, то в РФС висловлювали певні ідеї. Приміром, ігри в чотирьох групах цього Кубка Співдружності ми пропонували провести в різних країнах, а потім зіграти плей-офф у Москві. Усі керівники національних федерацій дружно відповіли «ні». Ніхто не хоче витрачати гроші на проведення Кубка Співдружності. А нам цей турнір коштує 500 тисяч доларів. І якщо ми нічого не придумаємо, то в наступному році такого турніру вже не буде...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Білорусів готує... українська легенда

Хокей. Чемпіонат СЄХЛ. «Сокіл» (Київ) — ХК «Гомель». 1:2. Палац спорту. 2 000 глядачів. **Шайби закинули:** Рублівський, 46 — Бризгалов, 20, Валуй, 40.

Гомельці — лідери чемпіонату. Та весь матч перевагу мали кияни. Вони створили безліч моментів, але скористалися лише одним. Мов стіна, стояв воротар білорусів Олег Грачов. І це не дивно, бо з воротарями у клубі працює спеціальний тренер ... легенда українського хокею Юрій Шундров. Не з власної волі він продався до сусідньої країни. Причина банальна — талант і колосальний досвід Юрія Олександровича вдома не знадобилися. Не знайшлося і більш-менш нормальної зарплати...

Утім, ми часто пишемо про біди українського хокею, в якого мільйони прихильників. Але користі від цього, на жаль, жодної. Цілковита байдужість. Ситуація лише погіршується. Та коли мовчати, буде зовсім кепсько.

В. Б.

Фото Євгена КОЛЕСНИКА.

На знімку: грають «Сокіл» і «Гомель».

Понікаровський — перша зірка матчу

Героєм поєдинку «Вашингтон»— «Торонто» (2:3) став нападник збірної України Олексій Понікаровський, котрий виступає за «кленових листків». У столиці США українець зіграв найрезультативніший матч у своїй кар'єрі за час виступів у НХЛ. Він закинув дві шайби.

За рахунку 1:1 Олексій після передачі Маккейба вивів «Торонто» вперед, а через п'ять хвилин закинув і третю шайбу, яка стала переможною для його команди. Цей матч Олексій закінчив з показником +2, завдав по воротах вашингтонців п'ять кидків та провів на майданчику понад п'ятнадцять хвилин. Окрім того, Понікаровського визнали першою зірковою матчу.

Підтримав свого співвітчизника ще один наш представник у найсильнішій хокейній лізі світу — форвард української національної команди Руслан Федотенко, який виступає за «Тампу». В зустрічі проти «Ванкувера» Руслан закинув шайбу. Однак його клуб поступився в овертаймі — 4:5. Зазначимо, що на рахунку Федотенка вже вісім закинутих шайб за «Тампу» в цьому сезоні.

ПРОБЛЕМА

З голкою і ножицями — на дуло автоматів

Наприкінці минулого року херсонське швейне підприємство «Красень» піддалося спробам зміни керівництва в наглядацькій раді і правлінні акціонерного товариства. Прийоми і тактика при цьому виявилися цілком типовими для переважної більшості таких баталій.

З досьє. ЗАТ «Красень», у минулому відома фабрика «Більшовичка», має свою багаторічну і славну трудову історію. Один з безперечних лідерів місцевої промисловості, «Красень» є бюджетоутворюючим підприємством міста, що забезпечує щорічно 3,5 млн. грн. платежів у бюджет. Не маючи ніколи заборгованості з податків і заробітної плати, виробництво забезпечує роботою в дві зміни 1200 осіб, переважна більшість яких трудиться тут не один десяток років. Середня зарплата на підприємстві становить 416 грн. Починаючи з 1998 року виробничі потужності зросли в 2,5 разу. Одяг, виготовлений на «Красені», користується великою популярністю, як добротний і доступний за ціною навіть споживачу з невисокими доходами.

28 листопада на підприємстві відбулися чергові збори акціонерів. Під час розгляду питання про вибори органів управління частина тих, що зібралися, в знак протесту проти цього питання, залишила зал. Декілька днями пізніше одна з акціонерів — технічний директор підприємства Людмила Власова звернулася до суду зі скаргою на рішення зборів.

— Вразили кричущі порушення під час підготовки і проведення зборів, про що я і повідала в позові до суду, — розповідає Власова. — Впевнена, що на момент голосування в залі не було необхідного кворуму у 60 відсотків голосів, тому що більшість працівників підприємства, у чиїх «кишенях» більш як 40 відсотків акцій, залишили збори. До того ж брали участь люди, що силою проникли в зал, ігнорували вимогу пред'явити документи — міцні хлопці просто перескакували через турнікети прохідної. А більшість акціонерів підприємства, переконана, про збори не була сповіщена. Треба сказати, «випадками» історія із запрошеннями на збори просто таки рясніє. Узяти хоча б дати: на багатьох конвертах, які було показано автору, зазначені числа, від яких до дня зборів я ніяк не можу відрахувати належних 45 днів. Багато із них, розповідає Л. Власова, відправлено на адреси, що не мають стосунку до акціонерів. Одержавши запрошення, сторонні люди принесли листи прямо на фабрику. Зокрема, сама Власова каже, що одержала в конверті просто чистий аркуш.

(Людмила Власова гадає, що Апеляційний суд, куди нині звернулися акціонери, не залишить усі ці конверти без уваги. Про результати апеляційного розгляду газета ще повідомить читачів).

Прийнявши до уваги викладені заявницею доводи, суддя Суворівського району виносить ухвалу, якою призупиняє це рішення до остаточного розгляду позову в суді про правомочність рішення зборів. Мабуть, когось це не влаштувало, бо незабаром справа розглядається чомусь під головуванням іншого судді.

— Які приводи для цього, нам невідомо, мало того, нас навіть не сповістили про зміну судді, — коментує ситуацію юрист «Красеня». — Тим часом суддя Гридіна, на наш погляд, допустила цілу низку порушень вимог Цивільного процесуального кодексу, про що ми повідомили голові ради суддів С. Лободзинському. Наприклад, вона взяла до уваги клопотання якихось Митлицького і Шиленка, і залучила їх до участі в слуханні як «зацікавлених осіб», хоча в кодексі не визначені такі учасники процесу. Для встановлення кількості осіб, що голосували на зборах, позивачка просила суд витребувати реєстр учасників зборів як єдиний доказовий документ. Не взявши до уваги клопотання, суд прийняв рішення: у задоволенні скарги відмовити. І, посилаючись на статтю 248-7, здійснити... негайне виконання рішення. Але ж у статті зазначено зовсім протилежне: негайне виконання може застосовуватися при задоволенні скарги!

Одержавши відразу з рук судді рішення, нові керівники пишуть заяви до двох банків, де відкрито рахунки підприємства, в яких просять вважати дійсними для всіх грошових операцій їх особисті підписи. До того ж за... відсутності печатки — вона, мовляв, загублена.

Однак тут миттєво відреагував авторитетний і беззмінний не один десяток років гендиректор «Красеня» Віктор Мирошниченко, який сповістив і банкам, і райвідділу міліції, і прокуратурі, що печатка на місці, у сейфі підприємства.

Спостерігаючи за цією історією, колектив «Красеня» стурбований: хто стоїть за всім цим переворотом і кому вигідна аж ніяк не «оксамитова революція»? Люди побоюються, що стали черговою мішенню в планомірному «відстрілі» небагатьох, що залишилися, підприємств у соціально й економічно убогій області, виснаженої набігами своїх і іногородніх «загарбників». Побоюються, що стали пішаками у великій грі чиїхось інтересів. Надто часто життя переконує: така зміна влади МАЄ МІСЦЕ БУТИ. Найчастіше після цього підприємство занепадає і зникає.

А як потім домагатися справедливості в судах, відомо навіть школяреві. І життя переконує: всі ці побоювання можуть бути цілком виправданими. На жаль...

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Від редакції. Треба думати, що відповідні органи вважатимуть цей матеріал як офіційне звернення і ситуацію на херсонському підприємстві «Красень» не залишать без уваги.

КОНКУРСИ

Наші збираються на «Євробачення»

Можливо, серед учасників конкурсу «Євробачення-2004», що відбудеться навесні у Стамбулі, ми побачимо одного з «Иванушек».

Нагадаємо, що Росія — єдина із країн СНД завоювала гарантоване представництво у фіналі «Євробачення-2004». А разом з нею і такі країни, як Австрія, Бельгія, Франція, Ісландія, Ірландія, Велика Британія, Норвегія, Польща, Румунія, Іспанія, Туреччина, Швеція, Німеччина. 14 фіналістів уже відомі. Інші визначаться 12 травня в півфіналі.

Виступ Олександра Пономарьова торік на конкурсі «Євробачення» багато хто вважає провалом. Цього разу випробувати свої сили на престижному міжнародному форумі виявили бажання Ані Лорак — відома своїм нетривалим контрактом з Ігорем Крутим і спробами просувати свої англомовні пісні, а також Руслана, котра співає українською мовою з відверто карпатсько-балканськими мотивами, а це може викликати позитивні емоції у глядачів колишніх Чехословаччини і Югославії.

А ось від Білорусі, імовірно, буде виставлено «Иванушку» Кирила Андрєєва. Він став одним із 59 претендентів, які були зареєстровані в Мінську. Кирило, котрий давно мріє зайнятися сольною кар'єрою, нині став найвідоміший з білорусів і іноземців (у положенні про національний конкурс не обумовлюється громадянство виконавця), які збираються виступити за Білорусь. Якщо Андрєєв пройде у фінал, йому доведеться підписати контракт із білоруським телебаченням про передачу виключних прав не тільки на цю пісню, а й на всі наступні твори в його виконанні на найближчі три роки. Але, схоже, співака це не бентежить.

Віртуальне визнання

Компанія «GM» оголошує результати конкурсу на кращий кліп з віртуальними персонажами. Простіше кажучи, анімаційних і комп'ютерних кліпів. Приз називається «ЗОЛОТА МИШКА» і його вручають віртуально. Цього року серед дебютантів перемогла франкомовна співачка українського походження — Анжеліка Рудницька з кліпом «MON AMI». На другому місці опинився перший кліп «Глюкози». Це перша перемога СНД-шних аніматорів у престижному конкурсі.

При цьому віртуальний образ Глюкози було названо «Miss GM», а серед кількох віце-міс відзначено й анімаційний образ Анжеліки Рудницької.

Продюсери цих проектів Макс Фадеєв і Олександр Бригінець вважають анімаційний підхід дуже вдалим. Другий і третій кліпи з віртуальною Глюкозою вже на екранах, а продовження анімашки Анжеліки Рудницької MON AMI, що називається NE ME QUITTE PAS ось-ось з'явиться на екранах.

ОТАКОЇ!

Дівчинку назвали Одесою

Родина Колинковських-Бурби з Ванкувера (Канада) через місцеву пресу привітала одеситів зі святами й водночас повідомила таке: свою новонароджену донечку батьки назвали Одесою — на честь українського міста, в якому пройшла значна частина їхнього життя.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ПАМ'ЯТЬ

Втрачений світ Манілова

Володимира Манілова, майстра гітарної гри, недавно не стало. Він пішов на 63-літньому витку земного життя, залишивши немало методичних збірок та обробок для гітари. Його називали «лицарем гітари». Він був із тих, хто не вважав гітару лиш акомпануючим інструментом і довів: на ній можна грати і без слова. В цьому йому вірили навіть барди. Мистецтву імпровізації у нього вчилися гітарні класики. Його ігрову методу переймали піаністи. Вечір пам'яті Манілова відбувся у Будинку вчителя. Його організувала Національна музична спілка гітаристів України. Виступали учні Манілова, студенти Національної музичної академії та університету культури. Звучали твори С. Самоткіна, присвячені Манілову. Зал був переповнений людьми, котрі знали і любили Володимира Олександровича. Серед друзів — Б. Бєльський, С. Колесник. В. Ілляшевич, О. Вінницький. Насправді друзів у Манілова було набагато більше. Не любити його було неможливо. Він умів бачити світ так, як здатні бачити його лише діти.

Олеся НАЙДЮК.

ГОДИНА НОТ

Лунає скрипка XXI сторіччя

У Києві вперше у світі професійний концерт буде виконано на скрипці нової конструкції, винайдений і запатентований українським майстром Флоріаном Юр'євим.

Цей концерт камерної музики XX століття у виконанні дуету заслужених артистів України Германа Сафонова (скрипка) і Олени Строган (фортепіано) відбудеться 5 лютого в колонному залі Національної філармонії.

— Я певен, що інструмент має відповідати епосі. Грати музику XX сторіччя на скрипці вісімнадцятого — все одно, що танцювати рок-н-рол у камзолі, — вважає Герман Сафонов.

МУЗЕЇ

Картини поцінувала цвіль

У Брагінській картинній галереї (Білорусь) зібрані художні полотна, на яких зображено наслідки чорнобильської катастрофи. Тут зберігається більш як 160 картин білоруських художників, які відтворили «зону відчуження».

Нині у галереї є тільки одна тепла кімната. Сюди перенесли всі експонати. Температура в приміщенні не перевищує плюс десять градусів (полотна мають зберігати за температури не менш як 24 градуси тепла). Співробітники музею розповідають, що картини вже покрилися цвіллю. Тепер музей зачинено. Будинок такий старий, ходити залами небезпечно.

Музей Блаватської буде відкрито в її рідному місті

У Дніпропетровську планують створити музей письменниці і теософа Олени Блаватської. Він розміститься у старовинному двоповерховому будинку, де народилася Блаватська. Музей функціонуватиме як одна з філій Дніпропетровського історичного музею. Але для початку слід відновити первісний вигляд особняка і присадибної території, котра оточувала будинок у першій половині 19-го століття.

Шанувальники творчості Олени Блаватської вже сім разів проводили в місті міжнародні з'їзди і конференції, тому не виключено, що при музеї буде створено невелике туристичне агентство.

Сприятимуть збиранню коштів на проект пересувні виставки, які буде проведено в Росії, країнах СНД та інших державах уже найближчим часом. Завершити весь обсяг робіт зі створення музею планується до 2008 року. Допомогу і підтримку вже запропонували деякі українські й закордонні теософські організації.

23 СІЧНЯ

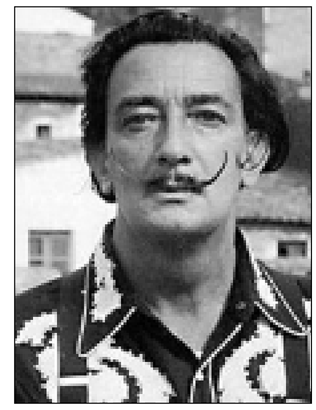
ЦЬОГО ДНЯ

■ 1793 р. Росія і Пруссія підписали Конвенцію про другий поділ Польщі. ■ 1919 р. Спалахнуло Хотинське селянське повстання проти румунської окупації. ■ 1927 р. У Радянському Союзі створено Товариство сприяння обороні, авіаційному та хімічному будівництву (Тсоавіахім), попередник ДТСААФ. ■ 1934 р. Пуск Харківського турбогенераторного заводу. ■ 1942 р. В СРСР прийнято постанову «Про влаштування дітей, які залишилися без батьків». ■ 1959 р. У Миколаєві спущено на воду найбільшу в світі китобійну базу «Радянська Україна».

ВИДАННЯ

Роман Далі. Письменницький

До 100-річчя з дня народження великого художника Сальвадора Далі, що відзначатимуть 11 травня, у Франції видано його єдиний роман «Сховані обличчя». Він надійде у продаж на початку лютого.

Цей фантастичний твір був написаний у 1943 році французькою мовою всього за чотири місяці. 600-сторінковий рукопис відразу переклали англійською і видали у Великій Британії. Роман розповідає про долі представників світського аристократичного суспільства в 30—40-х роках XX століття.

Новорічними ялинками годують зубробізонів

Мешканці пітерського передмістя Токсово розв'язали проблему утилізації новорічних ялинок. Вони годують викинутими на смітник деревами зубробізонів, які живуть неподалік — у Новокавголовському лісопарку.

Для парнокопитних нащадків канадського зубра і кавказького бізона хвойне частування — справжній гастрономічний подарунок. Їм вже набридло сіно, що в кількості 20 тонн щорічно заготовляють їм на прокорм лісничі і вони із задоволенням жують принесені відвідувачами ялинки та сухарі. А бажаючих подивитися на дивовижних гібридів вагою більш як тонна в Токсово нині чимало.

ФОТОФАКТ

У Національній філармонії України відбувся перший всеукраїнський конкурс духовного співу «Боже великий, єдиний, нам Україну храни».

На знімку: співає хор Свято-Михайлівського Видубицького чоловічого монастиря Києва.

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

**Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.**

Ціна договірна

**Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311012.** **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos